

Trump a ruská mafie

Obsah

1. díl

Úvod	7
Kšeftování: Je to v rodině!	9
Roy Cohn: Trumpův nelítostný právník	11
Trump Tower a David Bogatin	13
Byty v New Yorku: Praní špinavých peněz přes mafii	14
Ruská mafie v Americe	17
Michael Cohen poprvé	18
Marat Balagula	19
Semjon Kislin	20
Felix Sater poprvé	21
Semjon Mogilevič	22
Peníze, bohatství a virtuální značka luxusu	26
Česká stopa: Ivana a StB	28
Závěr	30

2. díl

Jurij a Natalia Dubininovi	33
Trump přijíždí do Moskvy (1. návštěva)	34
Paul Manafort poprvé	36
Trump prezidentem? Rotary Klub a zpráva StB	37
Business se zadrhnul	39
Trump přijíždí do Moskvy (2. návštěva)	41
Vladimir Putin: Judo, prachy a mafie	42
Ruská mafie upevňuje pozice v USA	47
Česká stopa: Restaurace U Holubů	49

Putinův vzestup	51
Putin prezidentem	52
Alexandr Litviněnko	54
Židovská stopa poprvé	57
Závěr	59

3. díl

Posvěcení korupce, pardon lobbyingu	61
Trumpův vzestup: Jako Fénix z popela	63
Felix Sater podruhé	65
Trumpovo impérium a organizovaný zločin	68
Židovská stopa podruhé	70
Michael Cohen podruhé	73
Paul Manafort podruhé	75
Razie v Trump Tower	77
Trump přijíždí do Moskvy (3. návštěva)	78
Trump se stává prezidentem	79
Závěr: Mezinárodní zločinecký syndikát	81

1. díl

Už od prvního zvolení **Donald** *Trumpa* v roce 2016 se neúnavně hovořilo o vměšování Ruska do amerických voleb. Je to zvláštní, ale když američtí poradci **George Gorton**, **Joe Shumate** a **Richard Dresner** obklopovali **Borise Jelcina** v 90. letech, všechno bylo v pořádku a k americkému vměšování do voleb ruských rozhodně nedocházelo. Probíral jsem to v pátém díle mého cyklu *Krvavá historie CIA*. Ještě komičtější je skutečnost, že obvinění z ruského vměšování do amerických voleb vznášela **Demokratická strana**. Demokraté, kteří mají tolik másla na hlavě, že by stačilo na týden pro celý skautský tábor. Ve třetím díle mého cyklu *Clintonova vražedná mašinérie* jsem hovořil o tom, jak naprosté úzké vazby měl rodinný klan Clintonových na Rusko. To kupodivu Clintonovým také nevadilo. Odkazují vás na mé pořady proto, abych nemusel tyto skutečnosti znovu opakovat, čímž bych zbytečně plýtval časem, když už jsem to v nějakých svých pořadech detailně rozebral. Pokud chcete, rozhodně se na tyto pořady podívejte. Protože ale miluju tajemství zákulisí světové politiky, rozhodl jsem se vazbám **Donald** *Trumpa* na ruskou mafii podívat na zoubek. Nebudu ovšem naskakovat na lacinou vlnu hledání ruských agentů za každým rohem. Známe to dva se sednou v nějakém ruském bistru, dají si boršč a hned jsou ruští agenti. To je primitivní vlna dnešní rusofobie na kterou já rozhodně naskakovat nehodlám. Já budu postupovat tvrdě podle jmen a základních propojení mezinárodních zločineckých syndikátů. Jak víme na světové úrovni spolu mocenské kliky pečou a drží basu. Kšeftují spolu a drancují, plení a rabují planetární zdroje jako zběsilí. Jen před nezalou veřejností předstírají nepřátelství naoko. Už jsem přednesl mnoho důkazů o tom, že jde o dlouhodobou strategii napětí, aby se mohly nafukovat armádní rozpočty, tedy vojenskoprůmyslový komplex a lidé tak žili v trvalé nejistotě. Napětí, strach a nejistota tyto nadnárodní zločinecké syndikáty, do kterých počítám jak vlády tak i zpravodajské rozvědky živí. Lidé se nešťourají v tom co nemají, ale zabývají se sugerovanou propagandou různých vnucovaných fobií. Média neinformují, ale programují naši mysl, abychom se upínali k hrozbě, kterou globální mocenské kliky chtějí. Hýkání a vřeštění proti někomu nebo za něco, vytváří živnou půdu pro odvádění pozornosti. Obě strany konfliktu mají pocit příslušnosti k tomu správnému fotbalovému týmu, masy tomu svému týmu fandí a všechno jede podle předem pečlivě naplánovaného schématu, zatímco se světová mocen-

ská klika směje a popadá za břicho, jak jsou ti lidé hloupí, že jim pořád na ty umělé naaranžované a vyfabulované kampaně a propagandy skáčou. V mém pořadu 11. září pozadí světové mafie nebo Psychologie deep state jsem třeba hovořil o tom, jak Bushové a Bin Ládínové obě tyto rodiny spolu kšeftovaly ve společných firmách a podnicích už od 70. let 20. století. Stejně jako Američané mohutně kšeftují s arabskými šejky. Nebo ve druhém díle mého pořadu Izraelský jaderný program jsem zase hovořil o **Donaldu Trumpovi**, který je pupeční šňůrou přímo v rodině propojený s prominentními židovskými osobami v Izraeli nebo podporující Izrael. V jiném mém pořadu, Zapomenutý holokaust v Indonésii jsem zase hovořil o **Donaldu Trumpovi**, který má úzké napojení na islámské fundamentalisty v Indonésii s vazbami na Islámský stát. Jsou to zpravodajské informace z mezinárodního podsvětí, ke kterým se běžný člověk jen tak nedostane. Právě proto je důležité nesoustředit se na vyžvaňování a vykecávání těchto politických figur, ale zkoumat pozadí jejich napojení na nadnárodní zločinecké syndikáty. Od jisté doby mě totiž vůbec nezajímá, co politici žvaní. Jejich žvanění vnímám jako akustický smog, který nás akorát odvádí od toho podstatného. Podstatné je totiž to, o čem politik mlčí. **Donald Trump**, stejně jako klan Clintonových nebo Bushových, o těch také chystám pořad, jsou pro takováto studování skvělým terčem. Na projekčním plátně si totiž můžeme nádherně nakreslit linie, jak spolu ve skutečnosti americká i ruská mocenská klika peče. Podívejme se tedy na vztahy mezi **Donaldem Trumpem**, Vladimírem Putinem a ruskou mafií. Je to mrazivý příběh, který začíná v sedmdesátých letech minulého století, kdy se Trump poprvé prosadil v prosperujícím, penězi prosyceném světě newyorských nemovitostí. Ruská mafie se tehdy poprvé zaměřila na Trumpovy nemovitosti za účelem praní špinavých peněz a vedla k tomu, že Putinovi oligarchové a mafiánští králové zachránili Trumpa před řadou senzačních bankrotů. Společně budeme sledovat hluboce zakořeněné spojení mezi nejvyššími patry amerických politických špiček a největšími hráči děsivého podsvětí ruské mafie. Budeme sledovat vzestup Donalda Trumpa od realitního magnáta až po nejvyšší úřad v Americe. Musíme proto pochopit zásadní skutečné síly, které se pohybují ve stínu dnešního světa. Částečně jsem tato propojení Ruska a Ameriky vykresloval také ve druhém díle mého pořadu o **Andersi Breivikovi** stejně jako v pořadu Privatizace bezpečnosti.

Jedná se o bezpečnostní agenturu **Far West Limited**. Ponořme se tedy do spleťtých vazeb mezinárodního podsvětí.

Úvod

Na začátku pořadu si musíme položit základní otázku, na kterou budeme během celého pořadu hledat odpověď a na konci si na ni bude muset odpovédět každý sám. Byl **Donald Trump** pouze kompromitovaný Ruskem, nebo byl zneužitý rusofobní propagandou, když jen v uvozovkách kšeftoval s Rusy stejně jako s nimi kšeftovali Clintonovi a mnoho dalších politiků? Ukážeme si, jak spolu ve skutečnosti nejvyšší špičky vlád spolupracují a jen řadoví pěšáci proti sobě rozehrávají zpravodajské hry, přičemž mají pocit nepřátel na druhé straně. Exprezident **Donald Trump** samozřejmě popřel, že by měl cokoli společného s Ruskem, když deset dní před svou inaugurační napsal na Twitteru: „*Rusko se nikdy nepokusilo použít na mě páku. NEMÁM S RUSKEM NIC SPOLEČNÉHO - ŽÁDNÉ DOHODY, ŽÁDNÉ PŮJČKY, NIC!*“

Jak ale ukážu v tomto pořadu, za posledních čtyřicet let měl **Donald Trump** a jeho spolupracovníci významné vazby na osoby, které zprostředkovávaly obchody mezi Trumpem a Rusy, včetně vztahů s desítkami lidí, kteří mají vazby na ruskou mafii. **Donald Trump** umožnil, aby nemovitosti se značkou Trump sloužily jako prostředek, který sloužil k praní obrovského množství peněz, možná miliard dolarů, pro ruskou a americkou mafii po více než tři desetiletí. **Donald Trump** poskytoval oligarchům blízkým Kremlu a některým nejmocnějším postavám ruské mafie operativní zázemí v Trump Tower, svém osobním i profesním domě, korunním klenotu svého realitního impéria a v dalších Trumpových budovách. Ruská mafie je de facto státním aktérem sloužícím Ruské federaci podobně jako americké zpravodajské služby Spojeným státům. Mnoho lidí napojených na Trumpa mělo silné vazby na ruskou FSB, státní bezpečnostní službu, která je nástupkyní obávané KGB. **Donald Trump** ovšem zdaleka nebyl jediným potenciálním „aktivem“, na které se Rusové zaměřili. Byl jedním z desítek politiků, většinou republikánů, ale i některých demokratů a podnikatelů, kteří se Rusku zadlužili. Miliony dolarů proudily od jednotlivců a společností z Ruska nebo s vazbami na Rusko k americkým politikům, včetně šéfa dříve senátní většiny **Mitche McConnella** už více než 20 let. Nejmocnější postavy americké národní bezpečnosti, včetně dvou ředitelů FBI, **Williama Sessionse** a **Louise Freeha** nakonec spolupracovali s Rusy v rámci mezinárodního podsvětí. Jisté ale je, že **Donald Trump** měl dluhy ve výši 4 miliard dolarů, když mu ruské peníze

přišly na pomoc a zachránily ho. V důsledku toho jim je hluboce zavázaný za oživení své podnikatelské kariéry a nastartování nového života v politice. **Donald Trump** například spolupracoval s odsouzeným zločincem **Felixem Saterem**, který měl vazby na ruskou mafii. Jednoduše dozvíme se spoustu zajímavých střípků z mezinárodního podsvětí nejvyšších pater globální mocenské kliky.

Kšeftování: Je to v rodině!

Donald Trump nebyl žádným nováčkem, pokud šlo o organizovaný zločin. Ve skutečnosti k němu měla Trumpova rodina blízko už po tři generace. Začalo to na sklonku devatenáctého století, kdy se jeden nepoctivý podnikatel, který se shodou okolností stal dědečkem Donalda Trumpa, vydal do kanadského teritoria Yukon v době zlaté horečky na Klondiku. Tam se snažil zbohatnout nikoli rýžováním zlata, ale poskytováním nezbytných služeb pro zlatokopy.

Mezi různé podniky, které vlastnil **Frederick Trump** patřila restaurace někdy nazývaná Dairy Restaurant a někdy Pudle Dog, která inzerovala „soukromé pokoje pro dámy“, což byl zdvořilý eufemismus pro prostituci. O generaci později **Fred Trump**, Frederickův syn a Donaldův otec začínal se stavbou rodinných domů v Queensu a potom zbohatl díky nečekaným ziskům z výstavby vládou podporovaných bytů v Brooklynu a Queensu. Fredův vliv byl zvláště patrný v brooklynských čtvrtích Brighton Beach a Coney Island. Brighton Beach měla nádherné písečné pobřeží s výhledem na Atlantik a přilehlý zábavní park Coney Island to všechno pouhých 15 kilometrů od Manhattanu. Všechno co si člověk může přát od nádherného přímořského letoviska. Naneštěstí ho poznamenala nehorázná politika urbanistické obnovy newyorského „mistra stavitele“ **Roberta Mosese**, která proměnila část zdravé středostavovské čtvrti v hnisající chudinskou čtvrť. Velkou měrou se na tomto úpadku podílely projekty **Freda Trumpa** v této oblasti, které byly poznamenány skandály, zpronevěrou finančních prostředků v té či oné podobě. Nový vývoj často vedl k federálním slyšením a vyšetřováním Trumpových obchodních praktik, k obviněním, že **Fred Trump** podváděl veterány při uzavírání nájemních smluv a k obviněním z rasismu. Fred obvykle dosáhl svého, ale když se mu to nepodařilo, čekalo ho peklo. Poté co mu byla zamítnutá změna územního plánu v jeho snaze postavit výškové budovy ve stylu Miami Beach v proslulém Steeplechase Parku na Coney Islandu, byl Donaldův otec tak frustrovaný, že na místě uspořádal večírek a pozval hosty, aby poničili vitrážovou fasádu pavilonu a vyrazili zuby obrovskému směšnému obličejí Steeplechase, místní dominantě. Fredovy projekty se často týkaly lidí napojených na mafii. Fred s nimi jednal s pomocí **Brada Zacksona**, odsouzeného zločince, který strávil téměř pět let ve vězení. **Brad Zackson**

později spolupracoval s manažerem kampaně **Donald** **Trumpa Paulem Manafortem** jako Manafortův realitní fixer. Podle vyšetřování newyorské státní jednotky pro boj s organizovaným zločinem z padesátých let minulého století spojovala Fredova partnera **Willieho Tomasella** složitá síť vztahů se zločineckými rodinami **Gambino** i **Genovese** a také s **Charlesem Lucianem**, otcem moderního organizovaného zločinu v Americe. Kdo jste poslouchali zejména první díl mého cyklu Nesvatá aliance mezi Vatikánem, mafií a CIA určitě jste už doma. Krásně se nám ty party mafiánů propojují a kombinují. Když navíc šlo o získání zásadních laskavostí od zasvěcených osob na radnici, například při schvalování územního plánu, spoléhal Fred na **Kennyho Sutherlanda**, spojence rodiny Lucchese, která se stala nesmírně vlivnou v městské i státní politice. Mezitím byl **Donald Trump** už na střední škole na Newyorské vojenské akademii tak posedlý penězi, že se chlubil majetkem svého otce. Jeho majetek odhadoval na 30 milionů dolarů. Chlubil se, že se každý rok zdvojnásobuje. Ve volném čase Donald pracoval s otcem natolik, aby se naučil realitní hru, vyřizoval pochůzky, objížděl staveniště a sbíral ony mince z prádelen v sedmi výškových budovách, které jeho otec nazval Trump Village. Nakonec Donald viděl, že vize jeho otce je silně omezená skromnými vnějšími čtvrtěmi New Yorku a zoufale toužil posunout věci dál.

„*Chci být uprostřed Manhattanu, kde se dějí ty nejlepší věci,*“ jak řekl na začátku své kariéry. „*Nikdy se nebudu zabývat majetkem starého pána, leda když mě bude potřebovat.*“

Roy Cohn: Trumpův nelítostný právník

V té době se ovšem New York ocitl na samém dně. Výrobní podniky z města utekly. Kriminalita prudce rostla. Na jaře 1975 mělo město provozní deficit nejméně 750 milionů dolarů a dluh přesahující 11 miliard dolarů a jeho úvěry byly vyčerpány. V říjnu 1975 prezident **Gerald Ford** prohlásil, že bude vetovat jakýkoli zákon, který bude požadovat federální pomoc na záchranu New Yorku před bankrotem. Pro **Donald** **Trumpa** byla skutečnost, že se celé město ocitlo na pokraji bankrotu vsutku dobrou zprávou, protože ceny už nemohly jít o moc níž. Za opci na koupi zchátralého, krysami zamořeného hotelu Commodore na Východní čtyřicáté druhé ulici zaplatil Trump přesně 1 dolar. Ačkoli byl Commodore zchátralý měl dvě přednosti. Zaprvé sousedil s Grand Central Terminal, což je velkolepá lokalita, kdyby město znovu ožilo. A za druhé vzhledem k tomu, že nemovitost byla tak velká, byl zisk ve městě, kde se oceňuje metr čtvereční potenciálně kolosální. Byla to životní příležitost. Trumpovi pomáhal proplouvat nebezpečnými vodami nikdo jiný než **Roy Cohn**, Trumpův mentor a vzor. Bezohledný právník, který sloužil jako brutální a nelítostný zprostředkovatel pro prominenty establishmentu, mimo jiné **Richarda Nixona**, **Ronald** **Reagana** a **Rupert** **Murdocha** i mafiány (**Anthony Salerno**, **Carmin** **Galante** a **John Gotti**). V sedmdesátých letech se **Cohn** stal jednou z mnoha celebrit, které se scházely ve Studiu 54, epochální newyorské diskotéce s **Andym Warholem**, **Biancou Jaggerovou** nebo **Lizou Minnelliovou**. **Donald Trump** se s **Cohnem** seznámil v jiném manhattanském nočním podniku **Le Clubu** nástupci kavárenských podniků z předdiskotékové éry, kde si známí a prominenti společnosti dávali skleničky a vyměňovali si službičky. Trumpa okamžitě zaujal **Cohnův** bojovný styl a později mu umožnil formovat svůj přístup k politice. Mezitím **Cohn** pomáhal Trumpům bojovat proti žalobě **Oddělení pro občanská práva Ministerstva spravedlnosti** z roku 1973, které tvrdilo, že Trumpovy nájemní domy odmítají pronajímat žadatelům z řad menšin. **Cohn** **Donaldovi** poradil, aby poslal vládu k čertu a bojoval s tou věcí u soudu. Přesně to **Trump** udělal, když s **Cohnem**, jako svým hlavním právníkem zažaloval jménem **Trump Managementu** vládu Spojených států o 100 milionů dolarů, což je zhruba 575 milionů dolarů v roce 2018 a tvrdil, že obvinění jsou nezodpovědná a neopodstatněná. **Donald** tak vlastně přijal krédo **Roye Cohna** za

své: Vždycky útoč. Nikdy se neomlouvej. Útočit, útočit, útočit. Cohn byl tak zběhlý, že mu Trump někdy telefonoval patnáctkrát nebo dvacetkrát denně a dovolával se jeho magické schopnosti získat důvěrné informace o velkorysých, ale pochybných daňových úlevách, územních změnách, smluvních sporech a podobně. O mnoho let později, ve chvílích krize dlouho po Cohnově smrti, byl prezident Donald Trump známý tím, že do světa vykřikoval:

„Kde je můj Roy Cohn?“

Když se projekt Commodore formoval, Cohn jako consigliere dvou největších zločineckých rodin v New Yorku, Genovesů a Gambinů byl neocenitelným pomocníkem, který Trumpovi pomáhal proplouvat jinak neklidnými vodami. Cohn zemřel v roce 1986.

Trump Tower a David Bogatin

Když v roce 1979 došlo k zahájení stavby Trump Tower, **Donald Trump** koupil svůj manhattanský ready-mix od mafiánské společnosti **S & A Concrete**, kterou tajně vlastnili mafiánští pohlaváři **Anthony Salerno** ze zločinecké rodiny **Genovese** a **Paul Castellano** z rodiny **Gambino**. Pro tesařské práce využíval Trump firmu, kterou také ovládala rodina **Genovese**. V té době nebyla spolupráce s mafiánskými dodavateli pro newyorské developery nijak zvlášť neobvyklá, protože pět rodin kontrolovalo jak velké stavební firmy, tak odbory zastupující jejich dělníky. Ale díky **Royi Cohnovi**, který zastupoval **Salerna** i **Castellana**, se **Trump** nikdy nemusel obávat zastavení prací, které mafie organizovala. Nakonec **Roy Cohn** pomohl Trumpovi ušetřit 120 milionů dolarů díky daňovým úlevám od města, což Trumpovi a jeho partnerům umožnilo zrekonstruovat Commodore za 100 milionů dolarů na jeho skelet umístit fasádu ze zrcadlového skla a přeměnit ho na Grand Hyatt se 1407 pokoji. V roce 1996 dvacet let potom co na něj získal opci za 1 dolar. **Trump** svůj podíl prodal za 140 milionů dolarů. V době, kdy se Trump Tower plánovala byl **Cohn** ve skutečnosti Trumpovým právníkem. Zastupoval **Roberta Hopkinse** společníka zločinecké rodiny **Lucchese**, kterého **Cohn** naverboval, aby zaplatil téměř 2 miliony dolarů za koupi dvou jednotek v dosud nedokončené budově jako způsob, jak stanovit vysokou tržní hodnotu. Konečně **Cohn** měl zjevně zkušenosti s kreativním účetnictvím. Nicméně Trump Tower byl postavený a první Trumpův obchod na Manhattanu úspěšný.

Byty v New Yorku: Praní špinavých peněz přes mafii

Půl roku po Trumpově vstupu do Bílého domu v roce 2016 se odehrálo něco, co zdánlivě s Trumpem nemělo nic společného, ale ve skutečnosti s jeho počátky souviselo velmi úzce. **John Franzese** nejstarší federální vězeň v Americe, byl propuštěný z federálního zdravotnického střediska potom, co si odpykal osmiletý trest za vydírání. Díky věku **Franzese**, který právě oslavil sté narozeniny si jeho propuštění náležitě všiml celý svět. **Franzese** byl mafián ze staré školy, relikv z poloviny dvacátého století z éry pěti rodin **Cosa Nostry**. **Franzese** prostřednictvím svého syna Michaela dohlížel na podvody s daněmi z benzínu, které se proměnily v miliardový podnik trvající šest let, dokud ho **FBI** v osmdesátých letech nerozbila. Tento skandál měl také dalekosáhlé geopolitické důsledky, protože nově příchozí ruské mafii přinesl první velký úspěch v Americe. **Franzese** se narodil v Neapoli v roce 1917, do Spojených států se s rodinou přistěhoval jako dítě a v mládí jezdil s otcovým pekařským nákladákem v Brooklynu. Zanedlouho se **Franzesovi** stali nedílnou součástí proslulé zločinecké rodiny **Colombo**, nejmladší a možná nejbrutálnější z pěti rodin organizovaného zločinu v Americe. **Franzese** se staral o sázkové kanceláře, lichvu, prostituci, lichvářské obchody a daňové podvody. Počátkem osmdesátých let však organizovaný zločin v New Yorku procházel změnou. Přicházeli Rusové. Ve skutečnosti začali Rusové spolupracovat s italskými mafiány už v roce 1980, kdy se obě zločinecké organizace podílely na jedné z nejlukrativnějších vládních loupeží v americké historii. **Michael Franzese** toho času třicátník, už tehdy poskytoval ochranu mafiánovi jménem **Lawrence Iorizzo**, který vlastnil nebo zásoboval tři stovky čerpacích stanic na Long Islandu a v okolí New Jersey a vydělával jmění na krácení daní z prodeje benzínu. V roce 1984 se na **Michaela Franzeseho** obrátili tři ruští gangsteři, **David Bogatin**, **Michael Markowitz** a **Lev Persits**. Měli zájem o spolupráci. Potřebovali totiž ochranu. **David Bogatin**, který vyrostl v komunismu, se s kapitalismem sžil jako kachna s vodou, čímž si získal **Franzeseho** respekt. Rusové patřili k průkopníkům tohoto okázale výnosného podvodu a pracovalo pod nimi asi dvě stě členů s krácením daně na benzin. Nakonec se Rusové s Franzesovými dohodli. Brzy se peníze začaly sypat. 5 až 8 milionů dolarů týdně. Jak se operace rozšiřovala, zisky se vy-

šplhaly na 100 milionů dolarů měsíčně, tedy více než miliardu ročně. Italové a Rusové byli velkými vítězi. A tak se v roce 1984 na vrcholu svého úspěchu vydal **David Bogatin** na nákupy bytů v New Yorku. **Bogatin** chtěl ale něco honosnějšího. A tak se zaměřil na honosnou osmapadesátipatrovou budovu v centru Manhattanu, všude se zrcadly, mosazí a pozlacenými doplňky. Byl to pomník okázalé spotřeby, který měl u vchodu atrium pokryté růžovým, bíle žilkovaným mramorem a šedesátimetrový vodopád s výhledem na visutý chodník, luxusní obchody a kavárny. Její adresa byla 721 na páté Avenue a říkalo se jí Trump Tower. Ta se **Bogatinovi** líbila a chystal se ke koupi několika bytů v budově. **Donald Trump** se osobně s **Davidem Bogatinem** setkal, když se transakce uskutečnila. **Trump** zjevně neshledal nic nepatřičného na tom, že **Bogatin** kupuje ne jeden, ale pět luxusních bytů v Trump Tower za celkovou částku 6 milionů dolarů, což je ekvivalent přibližně 14,5 milionu dolarů v roce 2018. Trump Tower tehdy nabízela zvláštní funkci, která byla mimořádně vzácná. Trump Tower byla v té době jednou z pouhých dvou budov v New Yorku, kde se prodávaly byty kupujícím, kteří využívali fiktivní společnosti, například společnosti s ručením omezeným, které kupujícím umožňovaly koupit nemovitost a zároveň skrýt svou identitu. Tak díky těmto laxním předpisům začal **Trump** prodávat byty v Trump Tower jako ideální nástroj, jehož prostřednictvím mohli zločinci vložit své špinavé peníze do luxusních bytů a zároveň zachovat jejich vlastnictví v anonymitě. A tak když **Trump** uzavřel smlouvu na pět bytů s **Davidem Bogatinem**, ať už to věděl nebo ne, právě pomohl vyprat peníze ruské mafii. Mezitím **David Bogatin** uprchl nejprve do Rakouska a potom do Polska. Jeho partner **Michael Markowitz** byl zastřelený ve svém Rolls-Roycu potom, co pomáhal americkým úřadům při vyšetřování. Uplynulo pár let a **Sovětský Svaz** se rozpadl. V nově vytvořené globální podzemní ekonomice se začaly spojovat dvě mocné síly. Na jedné straně se rozpadem Sovětského svazu otevřel proud stovek miliard dolarů v podobě kapitálu, který začal proudit od oligarchů, bohatých aparátčků a mafiánů z Ruska a jeho satelitů. Na druhou stranu horlivost **Donalda Trumpa** prodávat byty bez otázek nastrčeným společnostem znamenala, že Rusové mohli vyprat obrovské množství peněz a zároveň skrýt svou osobní identitu. Během následujících třiceti let se desítky právníků, účetních, realitních agentů, hypotečních makléřů a dalších profesionálů s bílými límečky spojily, aby takové transakce v masovém měřítku usnadnily. Podle vyšet-

řování **Thomase Franka**, které provedl magazín **BuzzFeed**, bylo více než 1300 bytů, tedy pětina všech bytů se značkou **Trump** prodaných v Americe od osmdesátých let, prodáno v tajných transakcích za hotové, které kupujícím umožňují vyhnout se právní kontrole tím, že zakrývají jejich finance a identitu. Článek **BuzzFeedu** dodává, že celková hodnota těchto prodejí bytů činila asi 1,5 miliardy dolarů. Článek ovšem nezahrnoval mnoho Trumpových budov mimo Spojené státy, jako jsou výškové budovy se značkou **Trump** v Kanadě, na Filipínách, v Panamě, Uruguayi, Turecku, Indii, Jižní Koreji a dalších zemích, kde **Donald Trump** často poskytuje licenci na své jméno a inkasuje licenční poplatky. Jako teenager vypomáhal **Donald Trump** v Trump Village, sídlišti na Coney Islandu v sousedství Brighton Beach, které postavil jeho otec Fred Trump tím, že vybíral peníze z praček ve společné prádelně v podobě pěťáků, desetníků a čtvrtáků. Nyní se podílel na zcela jiném druhu praní špinavých peněz a tentokrát byl rozsah peněz monumentální. **David Bogatin** v roce 1987 uprchl ze Spojených států, aby se vyhnul trestnímu stíhání za svůj podvod s daní z benzínu a o 5 let později byl z Polska vydaný. Po návratu byl za tento podvod uvězněn. **David Bogatin** byl možná prvním Rusem, který využíval Trumpovy byty k praní špinavých peněz, ale totéž už dělali i jiní zločinci s vazbami na italskou mafii. Ostatně spolupracovník zločinecké rodiny **Lucchese**, **Robert Hopkins**, který řídil jednu z největších ilegálních hazardních operací v New Yorku si koupil své byty v Trump Tower v roce 1981. Dva roky před otevřením budovy. Když se s **Trumpem** setkal při jejím uzavření, otevřel svůj kufřík a na Trumpův konferenční stůl se vysypalo přibližně 200 000 dolarů v hotovosti. Podobně si krátce po otevření Trump Tower v roce 1983 italský finančník **Roberto Polo**, který byl později uvězněn za zpronevěru, koupil šest bytů v Trump Tower na jména offshorových fiktivních společností. A dokonce **Jean-Claude Duvalier** brutální a zkorumpovaný bývalý vůdce Haiti si v srpnu 1983 koupil byt v padesátém čtvrtém patře. To je zajímavá informace, kterou jsem netušil při natáčení mého dokumentu Haiti Somálsko západu.

Ruská mafie v Americe

Než se vydám dál v pestrém příběhu *Donald Trumpa* provedu drobnou vsuvku. Tento odskok je důležitý proto, abychom chápali další část Trumpova příběhu. Exotická a barvitá historie ruské mafie sahá více než tři sta let do doby carů, kdy se nejtvrdí ruští zločinci poprvé spojili prostřednictvím rozsáhlé sítě gulagů carského Ruska. Tehdy dali vzniknout zvláštnímu druhu elitních zločinců známých jako vory v zakoně, což se různě překládá jako „zloději vyznávající kodex“ nebo šířeji používaný výraz „zlodějský tchán“. Ačkoli jsou vory někdy přirovnávaní ke kmotrům italské mafie, jsou jedinečným ruským produktem sovětské reality. Vyrůstly ze stalinské éry, kdy byly gulagy zaplavené politickými vězni a zločinci. Daly tak vzniknout tajné subkultuře s vlastním etickým kodexem a hierarchií, která vládla zločineckému podsvětí uvnitř vězeňských táborů a řídila nejtemnější sektory sovětského života mimo dosah **KGB**. **Vory** se řídily přísným kodexem, který zakazoval pracovat v legálním zaměstnání, platit daně, bojovat v armádě, spolupracovat s úřady nebo se účastnit oficiálně schválených politických aktivit. **Vory**, zločinecká kasta, která přísahala věrnost své vlastní značce zločineckých ideálů se živila drobnými krádežemi a výdělkem na černém trhu, pokud nebyla ve vězení. Vytvořili si vlastní tajný jazyk, který úředníci nebyli schopni rozluštit, vlastní slang a přezdívky. Založili společný fond zvaný obšak, z něhož upláceli úřady, financovali kriminální podnikání a pomáhali kolegům zločincům. Příběh svého života měli napsaný na těle tetováním. Jednalo se o subkulturu, která fetišizovala brutalitu. Ve třicátých letech se jejich počet skokově zvýšil díky Velké čistce *Josefa Stalina*, která vedla k posláni milionů lidí do gulagů. Druhá světová válka však znamenala pro bratrstvo novou éru. Tisíce zlodějů vstoupily do sovětské armády, což bylo zjevné porušení zlodějského kodexu. A tak se objevila nová sorta zločinců s přístupem „každý sám za sebe“, což znamenalo, že v případě potřeby mohli občas spolupracovat s vládou. Když pak *Stalin* v roce 1952 zemřel bylo z gulagů propuštěno až osm milionů vězňů. S pokračující studenou válkou se zlodějina v Rusku institucionalizovala natolik, že se korupce stala fakticky záležitostí státu.

Michael Cohen poprvé

Bratrstvo pak začalo migrovat na Západ. Prvním velkým bossem ruské mafie v Americe byl **Evsei Agron**, vor v zákoně z Leningradu přes gulagy, který přišel v roce 1975. Byl to vyděrač, černý obchodník a vrah, který si v sovětských věznicích odseděl sedm let za vraždu a v Německu provozoval hazardní hry a prostituci, než přišel do New Yorku. Po příjezdu začal **Agron** dávat dohromady základní zločineckou organizaci čítající asi dvacet lidí. Jeho synovcem byl **Michael Cohen**. Zajímavé je, že později se tento **Michael Cohen** stal právním zástupcem **Donalda Trumpa** v podnikání i jako prezidenta. Abychom tomu rozuměli. Synovec největšího ruského mafiána začal později s **Donaldem Trumpem** podnikat. Stejně jako **Trump** později podnikal s **Michaelem Saterem**, synem velkého ruského mafiána s rozsáhlými styky v Moskvě. K tomu se později dostanu. Pro **Agronovu** nebývalou brutalitu mu začlo spousta lidí usilovat o život. Nakonec 4. května 1985 ráno, potom co už přežil dva pokusy o atentát, **Agron** stiskl tlačítko výtahu ve svém činžovním domě, aby sjel dolů a na chodbě ho potkal muž, který ho dvakrát střelil do spánku.

Marat Balagula

Brzy potom se do *Agronovy* bývalé kanceláře v **El Caribe Country Clubu** nastěhoval jeho nástupce **Marat Balagula**. *Balagula* byl všeobecně podezříváný z toho, že si objednal *Agronovu* vraždu, ale nikdy nebyl obviněn. *Agronovo* vedení mafie na Brighton Beach bylo plné grázlovství, mučení a fyzického násilí, ale *Balagula* byl jiný. Do Spojených států se přistěhoval v roce 1977 a začal pracovat jako střihač textilu na horním Manhattanu za tři a půl dolaru na hodinu. Ale už o rok později získal kontrolu nad čtrnácti čerpacími stanicemi, založil dva obchody s pohonnými hmotami a začal nakupovat benzin od bratrů **Nayfeldových**. To všechno mu umožnilo spojit se s **Davidem Bogatinem** při podvodu na krácení daní z benzínu. *Balagula* byl na rozdíl od Agrona moderní Don. Intelektuálové a politická moc ho fascinovali. Měl vizi, že ruskou mafii zavede do světa zločinu bílých límečků. *Balagula* od počátku pěstoval vazby na mocné postavy legálního světa. Ještě předtím než přijel do Spojených států si v den svých třicátých narozenin uspořádal extravagantní oslavu na své dače na Krymu. Této oslavy se nezúčastnil nikdo menší než **Michail Gorbačov** tehdejší regionální šéf komunistické strany. *Balagula* vyhledával lékaře, právníky, inženýry a odborníky všeho druhu. *Balagula* dokonce dokázal získat jako klienta středně velkou společnost **Power Test** na Long Islandu s ročními příjmy 160 milionů dolarů, která kupovala jeho pašovaný benzin. Potom co byl *Balagula* v roce 1986 odsouzený za podvody s kreditními kartami uprchl z Ameriky. Nakonec byl v roce 1989 dopadený ve Frankfurtu a odseděl si několik let ve vězení.

Semjon Kislin

Ve druhé polovině 70. let kdy se *Trump* učil od *Roye Cohna* začala ruská mafie obsazovat Brighton Beach. Do Ameriky přicházelo ze Sovětského Svazu tisíce těžkých zločinců, mezi nimiž byli odsouzení vrazi, psychopati, zloději a podobně. Z nichž mnozí se usadili v Brighton Beach. V některých kruzích se Brighton Beach začalo říkat Malá Oděsa, podle ukrajinského města u Černého moře. A zločinci nebyli jedinými pochybnými postavami mezi novými emigranty. Byli mezi nimi i špioni. Cílem **KGB** bylo umístit tyto ruské špiony na citlivá místa v americké vládě nebo ve vojensko-průmyslovém komplexu. Jakmile byli tito agenti dosazeni, mnozí z nich začali pro Sověty verbovat další špiony. Přestože Brighton Beach byla teritoriem *Freda Trumpa*, Donald začal rozvíjet vlastní kontakty mezi novými ruskými emigranty. Včetně muže jménem *Semjon Kislin*. Když koncem sedmdesátých let přišlo na řadu vybavení jeho nově zrekonstruovaného hotelu Grand Hyatt, původně Commodore, novými televizory, *Trump* oslovil *Kislina*, aby jich několik set koupil na úvěr. Pro *Trumpa* to byl začátek dlouhé spolupráce a první z mnoha vztahů s lidmi, kteří měli blízko k ruským mafiánům. *Semjon Kislin* a jeho společník *Temur Sepiašvili*, oba s kontakty na mafii, založili obchod s elektronikou, který byl mezi sovětskými občany v Americe dobře známý. V tomto velkoobchodě nakupovali elektronické vybavení sovětských diplomatů, agenti **KGB** a členové politbyra. *Semjon Kislin* byl mimo chodem později štědrým dárcem bývalého newyorského starosty a budoucího *Trumpova* advokáta *Rudyho Giulianiho*. Shodou okolností měl značný politický kapitál potom co ho *Giuliani* jmenoval členem newyorské korporace pro hospodářský rozvoj.

Felix Sater poprvé

Dalším pozoruhodným emigrantem byl *Michail Šeferovský* alias *Michael Sater*, který byl významným hráčem na černém trhu s mafií v Moskvě, dokud se počátkem sedmdesátých let nepřestěhoval s rodinou do Baltimoru. V roce 1977 se s manželkou a dětmi přestěhoval do Brighton Beach a spolupracoval s *Ernestem Monteverchim*, pěšákem zločinecké rodiny *Genovese*. *Šeferovského* specialitou bylo vydírání, mezi jeho cíle patřily restaurace, obchody s potravinami a lékařská klinika v Brighton Beach. *Michail Šeferovskij* měl syna Felixe, který si změnil příjmení na *Sater*. *Felix Sater* se pustil do rodinného podnikání, ale měl velké sny o budoucnosti. Tyto sny vedly k pracovnímu vztahu s Fredovým synem Donaldem o více než dvě desetiletí později. K *Felixi Saterovi* se vrátím v kapitole Felix Sater podruhé. Pamatujete si na prvního ruského mafiána jménem *Evsei Agron* a jeho syna *Michaela Cohena*? Je to další člověk z ruské mafie, který se stal *Trumpovým* právníkem.

Semjon Mogilevič

Michail Šeferovský tedy otec syna Felixe Satera byl označený za „šéfa zločineckého syndikátu **Mogilevič**. Toto označení Mogilevič může být pro spoustu z nás neznámé. Označení **Mogilevič** je odkazem na **Semiona Mogileviče**. Šéfa šéfů ruské mafie, jak ho nazvala **FBI**. Ruská mafie začla okupovat Brighton Beach a vytlačovali původní obyvatelé. Ti jim museli uvolnit prostor pro luxusní a extravagantní domy. Jedním z prvních novinářů, kteří pronikli do této nové subkultury psanců byl **Robert Friedman**, který se stal kronikářem hrůzostrašného podsvětí Brighton Beach plného gangsterů s tetováním z Gulagu, zabývajících se praním špinavých peněz, vydíráním, prostitucí, drogami a vraždami, které se vyvinulo v mnohamiliardový mezinárodní zločinecký podnik. Tento svět představuje obraz ruských mafiánů, praček peněz, podvodníků, vyděračů a vrahů. Pro **FBI** je **Semjon Mogilevič**, šéf šéfů ruské mafie legendou. **Semion Mogilevič** se narodil v roce 1946 v ukrajinském Kyjevě a byl synem matky pediatričky a otce, který řídil velkou státní tiskárnu. Na počátku sedmdesátých let, poté co vystudoval Lvovskou univerzitu Mogilevič, běhal se zločineckou skupinou Lyuberetskaja na moskevském předměstí Lyubertsy a podílel se na drobných krádežích a podvodech. To vedlo ke dvěma trestům vězení v celkové délce více než čtyř let za přestupky týkající se nelegálních peněz. **Mogilevič** začal vydělávat na počátku osmdesátých let. Oslovoval židovské spoluobčany, kteří hromadně emigrovali do Izraele a Ameriky a snažili se získat tržní hodnotu za umělecké předměty, starožitnosti, šperky a další sběratelské předměty. **Mogilevič** jim přišel na pomoc tím, že levně koupil jejich majetek a slíbil, že jim pošle další peníze, jakmile jejich majetek přeprodá. Nakonec si ale peníze jednoduše ponechal a použil je na financování společnosti **Arbat International**. Tato společnost se zabývala dovozem a vývozem ropy a byla registrovaná na Normanských ostrovech, mezinárodním centru praní špinavých peněz. **Arbat** byl **Mogilevičovým** prvním vstupem do seriózního finančnictví. Britské vyšetřování později odhalilo, že **Arbat International** byla centrem sítě společností v Londýně a New Yorku, jejichž prostřednictvím **Mogilevič** vypral až 10 miliard dolarů. Jeho společníky byli muži, kteří se později stali jedněmi z největších jmen ruského organizovaného zločinu. V té době, na počátku osmdesátých let se **Mogilevič** zdržoval v legendárním hotelu Sovětskij. Ten-

to noční podnik, kde se podával alkohol i po zavírací době byl proslulý svou klientelou složenou z mafiánů v teplákových soupravách, kartářů, černých trhovců, „stínových kapitalistů“, bývalých zápasníků a boxerů a dalších obyvatel temného ruského podsvětí. Právě tady se **Mogilevič** seznámil s číšníkem jménem **Sergej Michajlov**. **Sergej Michajlov** byl tehdy na cestě stát se hlavou **Solncevské mafie**, která je podle Interpolu považovaná za nejmocnější zločineckou organizaci na světě, ovládající moskevskou oblast a mající značný vliv v Evropě, Americe a Izraeli. V té době to samozřejmě nikdo netušil, ale šlo o historicky první setkání nové generace vůdců ruské mafie. Mužů, kteří sdíleli vizi přesahující Sovětský svaz. Nikdo také nemohl tušit, že v následujících třiceti letech budou spojení jak s **Donaldem Trumpem**, tak s **Vladimírem Putinem**. Po pádu Železné opony získal **Mogilevič** izraelské občanství. Nedlouho po svém příjezdu do Izraele se **Mogilevičovi** podařilo vybudovat předmostí v Izraeli a rozvinout významné a vlivné politické a obchodní vazby tím, že navázal vztahy s ruskými i izraelskými zločinci, aby mohl prostřednictvím zprostředkovatelů podnikat v oblasti cestovního ruchu, nemovitostí a pohostinství. To zahrnovalo otevření bankovních účtů v Izraeli, účast na setkáních v Izraeli s dalšími zločinci a podle tajného dokumentu **FBI** údajný nákup nejmenované izraelské banky s pobočkami v Moskvě, na Kypru a v Tel Avivu **Mogilevičem** pro praní peněz pro kolumbijské a ruské skupiny organizovaného zločinu. V roce 1991 se **Mogilevič** oženil s **Katalin Pappovou**, maďarskou občankou a přestěhoval se do Budapešti, kde si zřídil novou mezinárodní operační základnu. **Mogilevič** tam koupil noční kluby **Black and White**, síť striptýzových podniků v Budapešti, Praze, Rize a Kyjevě a proměnil je v celosvětové centrum prostituce a praní špinavých peněz. Spolupracoval s italskou **Camorrou**, předním zločineckým syndikátem v oblasti drog, prodeje zbraní a praní špinavých peněz. **Mogilevičova** činnost zanedlouho zahrnovala obchod s ropou, zbraněmi a vojenským strategickým materiálem a obchod s lidmi v mezinárodním měřítku. **Mogilevič** má dnes majetek přesahující 10 miliard dolarů. Díky svému mistrovství v sofistických finančních zločinech a rozsáhlé škále prohřešků v jiných odvětvích je známý jako Chytrý Don. **Semjon Mogilevič** přežil vyšetřování **FBI**, **Interpolu** a dalších orgánů činných v trestním řízení, nemluvě o několika pokusech o atentát. Je jisté, že zná tajemství pro která lidé umírali, ale je také jasné, že se o ně nehodlá dělit. **Mogilevič** je typickým představitelem nového

globálního zločince. Tito muži nevykrádají banky. Oni je kupují. Organizace **Semiona Mogileviče**, jak se jeho operace nazývá, prodávala zbraně **al-Káidě**, financovala prodej obohaceného uranu teroristům, prala peníze prostřednictvím společností na newyorské burze a sestavila soukromou armádu brutálních zabijáků. Zahájila obchodní operace v Rakousku, Kanadě, Francii, Maďarsku, Izraeli, Rusku, na Ukrajině, ve Velké Británii, Americe a nejméně v osmnácti dalších zemích. Působila v tak odlišných oblastech, jako je nábytkářství a zbrojení, hazardní hry a energetika, krádeže uměleckých děl, vydírání, obchod s drogami a prostituce. **Mogilevič** údajně propašoval z Maďarska více než 600 000 litrů vodky. A v jihovýchodní Asii **Mogilevič** podle **FBI** poskytoval služby praní špinavých peněz dodavatelům heroínu a koupil zkrachovalou gruzínskou leteckou společnost, aby jim pomohl s dodávkami. Ještě znepokojivější je skutečnost, že podle tajných izraelských dokumentů a dokumentů **FBI** **Mogilevič** prodal Íránu ukradené zbraně Varšavské smlouvy v hodnotě 20 milionů dolarů, včetně raket země-vzduch a dvanácti obrněných transportérů. Jako by to nestačilo, koupil významné společnosti, které ovládly maďarský zbrojní průmysl. Získal okázale lukrativní podíl na rusko-ukrajinském obchodu s energií, poskytl kryšu, v překladu střechu neboli ochranu miliardářským oligarchům a vypral nespočet miliard dolarů. **Mogilevič** si vydobyl jedinečnou pozici finančního génia stojícího za obrovskou **Solncevskou mafií**, největším ruským gangem vůbec, který čítal tisíc mužů zabývajících se vydíráním, obchodem s drogami, zbraněmi a prostitutí. Pro představu o rozsahu jeho moci stačí jmenovat dvě osoby, s nimiž udržoval dlouhodobé obchodní vztahy. **Vladimir Putin** a **Donald Trump**. **Mogilevič** se ale v Americe ještě neprosadil. Za tímto účelem se obrátil na jednoho ze svých společníků v **Arbatu**, **Vjačeslava Ivankova** jednoho z nejbrutálnějších a nejvražednějších gangsterů v dějinách ruského zločinu. **Ivankov** měl vazby na **Leonida Usvjacova**. **Usvjacov** řídil podobný gang mafiánů, kteří byli kaskadéry leningradského filmového studia **Lenfilm**. **Usvjacov** měl zase shodou okolností v Leningradě další zaměstnání. Učil mladé muže judo a mezi jeho ceněnými studenty byl i jistý **Vladimir Putin**. **Donald Trump** mezitím otevíral novou kapitolu svého života. Z manželství s Ivanou se mu narodily tři děti. Donald junior, Ivanka a Eric. Ovšem **Trump** si začal bulvárem velmi propagovaný vztah s **Marlou Maplesovou**, se kterou se později oženil. **Trump** a **Ivana** směřovali k rozvodu. Zároveň mu obrovské ztráty

v **Atlantic City** velmi ztížily získání financování, což paralyzovalo jakýkoli další rozvoj. V minulosti byly pro úspěch Trumpovy rodiny klíčové vazby na italskou mafii. Pomáhaly otcovým projektům. Pomohli Donaldovi při výstavbě Trump Tower a zajistili mu přístup k hotovým betonovým směsím. Vždycky mu pomáhali právníci napojení na mafii, jako byl **Roy Cohn**. Není jasné, kolik toho **Trump** věděl o **Mogilevičově** expanzi do New Yorku.

Peníze, bohatství a virtuální značka luxusu

Je jisté, že se **Donald Trump** zapojil do pochybných transakcí, aniž by se ptal. Obchodování s **Trumpem** umožnilo ruské mafii zajistit si v Americe novou významnou oporu. Nikdo neztělesňoval nový duch doby víc než **Donald Trump**. **Trump** se ze svého bytu na Páté avenue proměnil v mezinárodní bulvární celebritu, která ztělesňuje okázale luxusní životní styl a pumpuje ho, co to jde. Trump Tower byla jeho rozhodujícím momentem. Byla bodem, kdy si **Trump** vymyslel sám sebe jako tvůrce snů, jako ztělesnění luxusu a úspěchu. A tak se po úspěchu se starým Commodorem, vydal pultuctem směrů nadjednou. Sport, vydavatelství, hazardní hry, nemovitosti, letecké společnosti a další. **Trump** vždycy říkal, že jeho budova má polohu Tiffany a přinejmenším v tomto ohledu měl pravdu. Budova byla obklopená těmi nejvznesenějšími jmény na trhu s luxusem. V průběhu let v Trump Tower pobývali také **Steven Spielberg**, **Michael Jackson**, **Sophia Lorenová**, **Johnny Carson** nebo **Bruce Willis**. Základem jeho úspěchu byl nekompromisní přístup k PR, který **Trump** jednou vysvětlil řediteli kasina **Johnu Allenovi**:

„Pracuji takhle. Zavolám společenskému redaktorovi [jednoho z newyorských bulvárních deníků] a řeknu mu, že princezna Diana a princ Charles si chtějí koupit byt v Trump Tower. A oni na oplátku prověří zdroj, zavolají do Buckinghamského paláce. A komentář zní. Bez komentáře. Což znamená, že se veřejnosti zdá, že princezna Diana a princ Charles se chystají koupit byt v Trump Tower.“

Princ Charles samozřejmě nikdy neměl sebemenší úmysl koupit byt v Trump Tower. Nicméně díky úspěchu Trump Tower se Trumpovi náhle podařilo udělat ze jména Trump značku pro třídu produktů, která nikdy předtím značku neměla. Luxusní byty, jako by Trump chtěl dokázat moudrost této marketingové strategie, zahájil v roce 1982 výstavbu šestatřicetipatrové Trump Plaza na šedesáté první ulici a třetí Avenue. Potom koupil ikonický hotel Plaza, který, jak prohlásil, nebyl budovou, ale „mistrovským dílem - Monou Lisou“. Oznámil nikdy nerealizované plány na stavbu nejvyšší a největší budovy na světě, 150 patrové věže na manhattanském West Side. V roce 1984 koupil tým **New Jersey Generals** v lize amerického fotbalu. Později koupil za 365 milionů dolarů letecké linky společnosti Eastern Airli-

nes New York-Boston-Washington a přeměnil je na Trump Shuttle. Postaral se také o to, aby jeho letušky byly ověšené perlami. Pokud šlo o okázalost, neměl Trump sobě rovného. V roce 1985 koupil Mar-a-Lago na Floridě, sídlo se 128 pokoji a 35 000 čtverečními metry. Trump si koupil Boeing 727, vrtulník „Darth Vader“, obrovské sídlo v Greenwichi v Connecticutu a obrovskou jachtu Trump Princess. A v roce 1987 o tom všem vyprávěl světu, když nakladatelství **Random House** vydalo jeho bestseller Trump: Umění dohody. Realitní developer, provozovatel kasina, majitel fotbalového týmu, autor bestsellerů. Trump se proměnil v marketingový fenomén, ve kterém jeho drzá sebepropagace, ať už byla jakkoli nechutná, vytvářela sebevětší auru úspěchu, bohatství a postavení. Mezi tím Trump v New Jersey pokračoval v budování svého třetího kasina v Atlantic City. Trump Tádž Mahal za více než 1 miliardu dolarů, největšího kasina na světě s více než 2 000 pokoji a 67 000 metry čtverečními herní plochy.

Česká stopa: Ivana a StB

Donald Trump ovšem v 80. letech procházel také poměrně nečekanou proměnou. Stával se novým typem politické osobnosti. Byla to proměna, která vyrostla z Trumpova sňatku v roce 1977 s *Ivanou Zelníčkovou*, českou občankou, která pracovala jako modelka v Kanadě. Její otec byl sledovaný českou tajnou službou, která byla jako sovětský satelit ve spojení s **KGB**. Operace začala během cesty do Československa v roce 1978, nedlouho po Trumpově svatbě s Ivanou. Novomanželé tehdy vzbudili zájem českého ministerstva státní bezpečnosti **StB** natolik, že spolupracovník tajné policie začal Ivanu sledovat a v pozdějších letech se s ní několikrát setkal. Sledování Čechů, kteří opustili zemi bylo pro **StB** standardním operačním postupem. **Státní bezpečnost** sledovala československé občany žijící v zahraničí neustále. Chtěli vědět, s kým se setkávají a o čem mluví. Byla to taková paranoia. Báli se, že by ti lidé mohli pracovat pro zahraniční zpravodajské služby. Stejný přístup používali i vůči svým příbuzným. Podle německého deníku **Bild** se od roku 1979 v šifrovaných spisech **StB** uvádí, že telefonní hovory mezi Ivanou a jejím otcem měly být odposlouchávané nejméně jednou ročně. Sledovaná byla i jejich výměna pošty. Agent, který o Ivaně podával zprávy, používal krycí jména Langr a Chod. Spisy **StB** jsou opatřené razítkem „přísně tajné“. Nesou krycí jména Slušovice, Amerika a Kapitál. Svědčí o pokračující snaze shromáždit o *Trumpovi* co nejvíce informací. **StB** se domnívala, že existuje šance, že by americké zpravodajské služby mohly *Ivanu Trumpovou* využít. A také chtěly využít *Trumpovou* ke shromažďování informací o americké vysoké společnosti. Z archivů **StB** také vyplývá, že Ivanin otec *Miloš Zelníček* byl tajnými službami sledovaný a že během jeho cesty do Ameriky v roce 1977 na Ivaninu svatbu byla Zelníčkově na letišti nařízená domovní prohlídka. Poskytoval informace, které si tajná policie stejně zjistila z jiných zdrojů. Tato prohlídka byla varovným výstřelem, který Zelníčkově sdělil, že spolupráce je jedinou možností, jak takové cesty v budoucnu povolit. Ivanin otec byl evidovaný jako důvěrník **StB**. To ovšem neznamená, že byl agentem. Orgány ČSSR ho k rozhovoru donutily kvůli jeho cestám do Ameriky a jeho dceři. Jinak by mu nebylo umožněno létat. *Trump* byl jako cíl natolik ceněný, že **StB** později vyslala do Ameriky špiona, který více než deset let sledoval jeho politické vyhlídky. Dodnes není

jasné, kolik toho sám **Trump** věděl o setkáních svých příbuzných s českou rozvědkou.

Závěr

To je všechno k prvnímu dílu Trump a ruská mafie. Co uslyšíte ve druhém díle. Podívám se na sovětského velvyslance při OSN *Jurije Dubinina* a jeho dceru *Natalii*, se kterými *Trump* pěstoval nadstandardní vztahy. *Trump* následně poprvé přijel do Moskvy v roce 1987. Co tam dělal se dozvíme v příštím díle. Podívám se na pozadí *Paula Manaforta*, *Trumpova* volebního manažera, pak na účast *Trumpa* v **Rotary Klubu**, zprávu *StB* a na *Trumpův* business, který se později zadlužil a zadrhnul. *Trump* navštívil Moskvu podruhé v roce 1996. Následně se zaměřím na pozadí vzestupu *Vladimira Putina* a na ruskou mafii, která si začla v devadesátkách upevňovat pozice v Americe. Následně proberu další českou stopu *Semjona Mogileviče*, který měl být zavražděn v pražské restauraci **U Holubů**, kde zásahovka provedla razii v roce 1995. Podrobnosti se dozvíte příště. Pak proberu *Putinův* vzestup a jeho prezidentský mandát stejně jako práci *Alexandra Litviněnka*. Díl zakončím židovskou stopou přes *Leva Levieva* a **Federaci židovských obcí v Rusku**.

2. díl

Stručně shrnu, o čem pojednával minulý první díl. Po úvodu jsem se věnoval generacím **Trumpů**, kteří měli kšeftování na hraně zákona v rodině. Jak děda tak i otec **Donald Trumpa**. Podíval jsem se na **Roye Cohna**, Trumпова nelítostného právníka v jeho začátcích. Pak jsem přešel na Trump Tower a **Davidu Bogatina**. Začaly se prát miliony dolarů přes byty v Trump Tower. Ruská mafie začla působit v Americe v 80. letech. Podíval jsem se na pozadí osob **Michaela Cohena**, **Marada Balaguly**, **Semjona Kislina**, nebo hlavu ruské mafie **Semjona Mogileviče**. Samozřejmě jsem nezapoměl na **Felixe Satera**. **Trump** si začal budovat svou značku Trump plnou bohatství, peněz a luxusu. První díl jsem zakončil českou stopou kolem **Ivany Zelníčkové** a jejího otce Miloše.

Jurij a Natalia Dubininovi

Díky *Michailu Gorbačovovi* ruský medvěd konečně nasadil přívětivou tvář, ale **KGB** nikoli. Ostatně podobně jako **CIA**. První hlavní správa **KGB** byla relativně malá, ale prestižní útvar. Měla na starosti shromažďování zahraničních zpravodajských informací. Měla asi 12 000 důstojníků a v jejím čele stál generál *Vladimír Krjučkov*. *Krjučkov* nařídil svým důstojníkům, aby si jako agenti pěstovali nejen obvyklé levicové podezřelé, kteří mohli mít ideologické sympatie k Sovětům, ale také různé vlivné lidi, například prominentní podnikatele. A tak začala politická výchova *Donalda Trumpa* v březnu 1986. Tehdy se *Trump* setkal se sovětským velvyslancem při OSN *Jurijem Dubininem* a jeho dcerou *Natalií Dubininovou*. *Dubininová* byla členkou sovětské delegace při OSN. Jak řekla ruskému deníku *Moskovskij komsomolec*, když její otec přijel do New Yorku na svou úplně první návštěvu vzala ho na prohlídku. Jednou z prvních budov, kterou viděli, byla Trump Tower na Páté avenue. *Natalia* řekla, že její otec nikdy neviděl nic podobného, čímž myslel Trump Tower. Byl prý tak ohromený, že se rozhodl, že se musí okamžitě setkat s majitelem budovy. A tak sovětský velvyslanec *Jurij Dubinin* a jeho dcera *Natalia* při velmi neobvyklém porušení protokolu vstoupili do Trump Tower, vyjeli výtahem do Trumpovy kanceláře a navštívili ho. Není jasné, zda bylo předem dohodnuto, že se uskuteční toto mimořádně nestandardní setkání vysoce postaveného sovětského diplomata s *Trumpem*. O několik měsíců později však na obědě pořádaném kosmetickým magnátem *Leonardem Lauderem Trump* náhodou seděl vedle *Jurije Dubinina*, který mladému realitnímu magnátovi bezostyšně lichočil.

Trump přijíždí do Moskvy (1. návštěva)

Čím více **Donald Trump** rozšiřoval své podnikání a viděl světla reflektorů, tím více usiloval o větší scénu. V lednu 1987 obdržel **Trump** dopis od velvyslance **Dubinina**, který začínal slovy:

„*Je mi potěšením sdělit vám dobré zprávy z Moskvy.*“

Trump se tehdy rozhodl, že se bude snažit o to, aby se mu podařilo získat co nejvíce peněz. V dopise se dále psalo, že **Intourist**, přední sovětská turistická agentura, projevila zájem o společný podnik na výstavbu a správu hotelu v Moskvě. **Vitalij Čurkin**, který se později stal velvyslancem při OSN, pomohl **Juriji Dubininovi** Trumpovu cestu zorganizovat. 4. července 1987 **Trump** odletěl do Moskvy s Ivanou a dvěma asistenty. Prohlédl si různá potenciální místa pro hotel, včetně několika v blízkosti Rudého náměstí. Ubytoval se v apartmá v hotelu National, kde v roce 1917 bydlel **Vladimir Lenin** se svou ženou. V tomto hotelu National dokonce v roce 1946 utajeně jednala **Milada Horáková** s členy Nejvyššího politbyra ÚV KSSS. Chtěla být totiž ministryní zahraničí místo **Jana Masaryka**. Drobná tajemství minulosti. Po skončení cesty deník **New York Times** napsal, že se **Trump** během pobytu v Moskvě setkal se sovětským vůdcem **Michailem Gorbačovem**. Tématem jejich setkání byla možná výstavba luxusních hotelů v Sovětském svazu **Donaldem Trumpem**. Rusům však byly dobře známy i **Trumpovy** výzvy k jadernému odzbrojení.

Ve skutečnosti se ale **Trumpovo** setkání s **Gorbačovem** ve skutečnosti nikdy neuskutečnilo. Zpráva byla zřejmě pouhou **Trumpovou** sebestopagací. Navíc existuje mnoho nezodpovězených otázek ohledně toho, co přesně se během **Trumpovy** návštěvy odehrálo. Není jasné, zda **Trump** pochopil, že **Intourist** je v podstatě pobočka **KGB**, jejímž úkolem je špehovat vysoce postavené turisty navštěvující Moskvu. Není ani jasné, zda **Trump** věděl, že **Intourist** běžně zasílal seznamy potenciálních návštěvníků na první a druhou správu **KGB** na základě jejich žádostí o víza a že byl téměř jistě odposlouchávaný. 24. července 1987, téměř okamžitě po **Trumpově** návratu z Moskvy, se na velmi nepravděpodobném místě, v **Executive Intelligence Review** objevil článek, který silně naznačoval, že se mezi ním a Kremlem děje něco tajemného, cituji:

„Sověti se údajně dívají mnohem přívětivěji na možnou prezidentskou kandidaturu Donalda Trumpa, newyorského stavitele, který nashromáždil jmění díky spekulacím s nemovitostmi a vlastní kontrolní podíl ve známé, na organizovaný zločin napojené společnosti Resorts International. Trump si v červenci udělal výlet do Sovětského svazu, který si platil sám, aby s Rusy projednal výstavbu několika luxusních hotelů.“

Paul Manafort poprvé

Opravdu Sověti už tehdy podporovali *Trumpovu* kandidaturu na prezidenta? Uvažoval o tom *Donald Trump* vážně? Odpovědi na tuto otázku se začaly objevovat necelé dva měsíce po návratu z Ruska. *Trump* se tehdy začal angažovat v otázkách kolem jaderných zbraní v rámci Sovětského Svazu. Usiloval o to, aby byl jmenovaný zplnomocněným velvyslancem Spojených států u *Michaela Gorbačova*. *Trump* si proto najal mocnou lobbistickou firmu **Black, Manafort & Stone** krátce po otevření jejího obchodu v roce 1980. Její tři partneři, *Charles Black*, *Paul Manafort* a *Roger Stone*, právě sehráli zásadní roli při drtivém vítězství *Ronaldy Reagana* v roce 1984. *Paul Manafort* se později stal manažerem prezidentské kampaně *Donaldy Trumpa*. Pamatujete si na otce *Fredy Trumpa*? Ten spolupracoval s odsouzeným zločincem *Bradem Zacksonem*. *Brad Zackson* také podnikal s *Paulman Manafortem*. Tyto vazby se táhly přes generace Trumpových. Není proto překvapením, že si *Trump* najal právě společnost *Paula Manaforta*. *Trump* se po svém návratu z Moskvy znovu obrátil na *Rogera Stonea*, který tehdy pracoval ve firmě **Black, Manafort & Stone**, s žádostí o politickou radu. *Trump* se se *Stonem* a jeho kolegou *Paulem Manafortem* seznámil prostřednictvím *Roye Cohna*. Ačkoli pracovali v poněkud odlišných sférách, do značné míry byli ze stejného těsta. Pod *Stoneovým* vedením se *Trump* 1. září 1987, pouhých sedm týdnů po svém návratu z Moskvy, náhle naplno pustil do propagace svých nově nabytých zahraničněpolitických zkušeností. Zaplatil téměř 100 000 dolarů za celostránkové inzeráty v **Boston Globe**, **Washington Post** a **New York Times**. V článcích vyzýval Ameriku, aby přestala utrácet peníze na obranu Japonska a Perského zálivu.

„Svět se směje americkým politikům, když chráníme lodě, které nevlastníme, převážející ropu, kterou nepotřebujeme, určené pro spojence, kteří nám nepomohou,“ napsal tehdy Trump. „... Je čas, abychom ukončili naše obrovské deficity tím, že donutíme Japonsko a další, kteří si to mohou dovořit, aby zaplatili. Naše ochrana světa má pro tyto země hodnotu stovek miliard dolarů a jejich podíl na jejich ochraně je mnohem větší než náš.“

Trump prezidentem? Rotary Klub a zpráva StB

Už dříve v létě se na **Donalda Trumpa** obrátil republikánský aktivista **Mike Dunbar** z Portsmouthu ve státě New Hampshire s návrhem, aby promluvil před portsmouthským **Rotary klubem**. **Rotary klub** byl povinnou zastávkou prezidentských kandidátů v prvním státě prezidentských primárek. 22. října 1987 přistál vrtulník **Donalda Trumpa** v Portsmouthu ve státě New Hampshire, aby mohl v restauraci **Yoken's** přednést projev při obědě sponzorovaném portsmouthským **Rotary klubem**. V mnoha ohledech tato událost děsivě připomínala události z posledních let. **Trump** v šarlatové mocenské kravatě a po boku nevrleho osobního strážce promluvil před pětistovkou lidí, což bylo více než u ostatních kandidátů, kteří se dostavili. Nehledě na **Trumpovo** slibné přijetí měl viceprezident **George Bush** v souboji o republikánskou nominaci drtivý náskok. Sám **Trump** měl ještě jeden problém, se kterým se musel vypořádat. **Trump** měl pocit, že Ivanina neohrabaná angličtina a těžký český přízvuk budou v kampani na obtíž. Nebyl to šťastný vztah a ve skutečnosti bylo jeho manželství problémem, který chtěl vyřešit před vážnou prezidentskou kandidaturou. Nicméně prezidentské tažení **Donalda Trumpa** bylo v plném proudu.

Trumpovy ambice v Bílém domě neudělaly v 80. letech na americké voliče nijak zvlášť hluboký dojem, ale zahraniční agentury si jich všimly. Několik měsíců po **Trumpově** návštěvě New Hampshire se Ivana vrátila do vlasti, kde ji česká **StB** nadále bedlivě sledovala. Agenti **StB** naznačovali, že Ivana byla po celou dobu cesty nervózní, protože se domnívala, že ji sledují pracovníci amerického velvyslanectví v době, kdy se měla setkat s českými bezpečnostními agenty. Dvakrát ji americký velvyslanec v Praze **Julian Martin Niemczyk** pozval na návštěvu ambasády. Ivana však odmítla. Mezitím česká tajná policie podala tajnou zprávu z 22. října 1988, ve které se uvádí, že jako manželce **Donalda Trumpa** se jí dostává neustálé pozornosti a jakákoli chyba, kterou by udělala, by pro něj mohla mít nedozírné následky. Kromě toho zpráva **StB** přinesla dvě pozoruhodná odhalení. Poprvé bylo zřejmé, že **Trump** se rozhodl, že bude kandidovat na prezidenta. Otázkou bylo načasování. I když to [jeho vyhlídky na prezidentský úřad] vypadá jako utopie, stálo v neobratně přeložené zprávě, **Donald Trump** je přesvědčený, že uspěje. Zpráva dodávala, že je mu teprve dvaadvacet let a že **Trump**

plánuje kandidovat jako nezávislý kandidát v roce 1996, tedy za osm let. Nakonec spis **StB** obsahoval ještě jeden kuriózní postřeh o *Trumpově* politické budoucnosti. Uvádí se v ní, že na něj byl vyvíjený nátlak, aby kandidoval na prezidenta. A odkud přesně tento tlak přicházel? Mohl to být kompromat z *Trumpovy* návštěvy v Moskvě? Odpověď byla bohužel nejasná.

Business se zadrhnul

Už v roce 1990 byla *Trumpova* kasina v takových problémech, že *Donald Trump* zdaleka nebyl multimiliardářem, jak tvrdil, ale ve skutečnosti byl v minusu. V roce 1991 pak kasino Tádž Mahal, za 1,2 miliardy dolarů, o kterém Trump mluvil jako o osmém divu světa, zkrachovalo jako první ze šesti *Trumpových* kasin. Když došlo k těmto fiaskům, *Trump* strukturoval své bankroty tak, aby mohl prodat své akcie a získat miliony, zatímco investoři přišli o poslední kalhoty. Ale ani to nestačilo k tomu, aby jeho impérium zůstalo nedotčené. Díky osobním závazkům přesahujícím 900 milionů dolarů se mu jedno po druhém vysmekla z rukou tři *Trumpova* kasina v Atlantic City a hotel Plaza. Oběťmi se stala i další aktiva, jako například letecká linka *Trump Shuttle* a jeho 95 metrů dlouhá jachta Trump Princess. Jestli Rusové využívali *Trumpova* kasina k praní špinavých peněz, se u soudu nikdy nepodařilo zjistit. Důvodů k podezření ovšem bylo více než dost. Tádž Mahal se stal oblíbenou destinací ruské mafie. *Trump* si dal záležet na tom, aby hráčům s vysokými nároky poskytoval kompenzace až do výše 100 000 dolarů za návštěvu. To byla vymoženost, kterou kasina často nabízela velkým hráčům. Později dvě další *Trumpova* kasina, Trump Castle Hotel and Casino a Trump Plaza Hotel and Casino, souhlasila s vyplacením dalších pokut. Na podzim roku 1996, po letech nepřetržitých tahanic s věřiteli o miliardové dluhy, začal návrat *Donald Trumpa*. Jedním z mnoha důvodů zdržení byl Trump Castle, jedna z nejproblémovějších nemovitostí mezi jeho kasiny v Atlantic City. Potom, co *Trump* v roce 1990 postavil ohromně extravagantní Trump Tádž Mahal s mina-

rety a vyřezávanými slony, začal Tádž Mahal kanibalizovat nedaleký Trump Castle natolik, že se málem dostal do rukou držitelů dluhopisů. Zachránilo ho až to, že **Fred Trump**, Donaldův otec, slavně nakoupil 3,3 milionu dolarů v pokero- vých žetonech a nepoužil je. Tím poskytl kasinu svého syna pochybnou půjčku. Následující rok byl však pokles tržeb kasina Trump Castle tak hrozivý, že **Komise pro kontrolu kasin** v New Jersey rozhodla, že resortu hrozí ztráta licence. **Trumpovo** kasinové impérium mělo tolik dluhů s tak vysokými úroky, že téměř neexistovala šance na úspěch. Pak přišly bankroty a čtyři cesty k bankrotovému soudu. Nakonec se držitelé dluhopisů museli smířit se ztrátou více než 1,5 miliardy dolarů, zatímco **Trump** nadále pobíral vysoký plat, bonusy a další platby. Přes to všechno se Trumpovi podařilo zůstat ve hře a přesvědčit bankéře a držitele dluhopisů, aby refinancovali jeho kasina způsobem, který mu umožnil zachovat si většinové vlastnictví. Pak konečně 30. září 1996 akcionáři Trump Hotels and Casino Resorts, jeho veřejně obchodované společnosti, souhlasili s koupí Trump Castle, nejslabšího z jeho objektů v Atlantic City za 485,7 milionu dolarů. **Donald Trump** při té příležitosti prohlásil:

„Trvalo to dva roky tvrdé práce, ale teď je vše spojené do jedné krásné, jednoduché, hezké a podstatné společnosti. Lidé jsou šokovaní, když se podívají na čísla, protože ta čísla jsou úžasná, ta čísla jsou prostě obrovská.“ I na jeho kritiky to udělalo dojem. Byl to klasický obrat a největší comeback té doby. **Donald Trump** z finančního hlediska vstal z mrtvých. Ale hotovost v rukou **Donalda Trumpa** nikdy dlouho nevydržela. Jako by chtěl **Trump** dokázat, že neztratil zálibu v rozhazování, o necelý měsíc později, v říjnu 1996, koupil od ITT tři soutěže krásy - Miss Universe, Miss USA a Miss Teen USA.

Trump přijíždí do Moskvy (2. návštěva)

Donald Trump se tehdy v roce 1996, po téměř deseti letech, znovu vrátil do Moskvy. V hlavě měl stále vize další Trump Tower. Byl to třídní pobyt v listopadu 1996. Tentokrát Donalda doprovázel jeho přítel, newyorský realitní developer **Howard Lorber**, a Lorberův obchodní partner **Bennett LeBow**. **Howard Lorber** byl prezidentem společnosti **Brooke Group**. Do jejího holdingu patřila společnost **Liggett Ducat Limited**, třetí největší americkou tabákovou společností a významné nemovitosti v New Yorku i Moskvě. **Bennett LeBow** byl jejím zakladatelem a předsedou představenstva. Jakmile **Trump** a jeho doprovod dorazili do Moskvy, provedl je městem jeho starosta **Jurij Lužkov**. Podle ruské tiskové agentury TASS začal **Trump** jednat s prvním náměstkem moskevského starosty **Vladimírem Rezinem** o výstavbě luxusního obytného komplexu za 300 milionů dolarů. Starosta **Lužkov** časem změnil přístup a požádal **Trumpa** o případnou rekonstrukci zchátralých hotelů Rossija a Moskva ve stylu newyorského Commodoru. Nakonec jednání stagnovala a z projektu opět nic nebylo. **Trump** byl během svého pobytu bohatě pohoštěný, stejně jako při své předchozí cestě. Před odjezdem z Ruska uspořádal **Trump** tiskovou konferenci v moskevském hotelu Balcšug Kempinsky, velkolepé palácové budově z devatenáctého století s výhledem na Rudé náměstí, Kreml a řeku Moskvu. Tento hotel shodou okolností vlastnil **Semjon Mogilevič**. Na tiskové konferenci **Trump** oznámil, že hodlá investovat 250 milionů dolarů do výstavby dvou superluxusních obytných věží, které se budou jmenovat Trump International a celkem překvapivě, Trump Tower, přičemž obě tyto věže podle něj Moskva zoufale chce a potřebuje. Stejně jako v osmdesátých letech ovšem projekt zůstal na věčném mrtvém bodě. Jak se stalo, **Donald Trump** nebyl jediným budoucím prezidentem, který měl zásadní obchodní vztahy s ruskou mafií. V Rusku s nimi zhruba ve stejné době, na přelomu devadesátých let, spolupracoval i tehdejší náměstek petrohradského starosty. Jmenoval se **Vladimir Putin**.

Vladimir Putin: Judo, prachy a mafie

Vladimir Vladimirovič Putin se narodil v roce 1952 a vyrůstal ve válkou zničeném Leningradě, dnes Petrohradě, jako jediné dítě rodičů, kteří oba těžce nesli následky druhé světové války. Jeho rodina nebyla nijak zvlášť zámožná. Impulzivní, vztekly a neukázněný **Putin** byl jako školák natolik nezvladatelný, že ho zpočátku odmítli v **Pionýru**. Navzdory své vzpurné povaze si **Putin** začal pěstovat dvě vášně, kterým zůstal hluboce oddaný po zbytek života. **KGB** a judo. **Putin** snil o tom, že se stane sovětským špiónem. V deváté třídě se **Putin** skutečně vydal do kanceláře ředitelství **KGB** v Leningradě, aby se přihlásil, jenže mu řekli, že je příliš mladý a že by měl nejspíš jít na práva, než se přihlásí. Protože věděl, že **KGB** od svých stoupců očekává, že budou zdatní v boji zblízka, věnoval se také sambo i judu jako sportům, které provozoval celý život.

„Judo není jen sport,“ řekl Putin. „Je to filozofie. Je to úcta ke starším a k soupeři. Není pro slabochy. Vyjdete na žíněnku, ukloníte se jeden druhému, dodržíte rituál.“

Později, jakmile se dostal k moci, se **Putin** řídil judistickou praxí a obracel největší sílu svých protivníků proti nim. Judo formuje **Putinovu** politickou filozofii a mentálně ho předurčuje ke krokům. To jsme viděli například v posílení Rublu v dubnu 2022. Západ znemožnil Rusku přístup k penězům za plyn a ropu, když Rusku zmrazil účty. **Putin** zavedl petrorubl a náhle hodnota Rublu vyskočila na předválečné hodnoty. Judo také formovalo **Putina** způsobem, který není všeobecně uznávaný. Pro začátek je tu záležitost jeho trenéra **Leonida Ionoviče Usvjacova**, kterého jsem zmínil. **Putin** měl i další trenéry juda, kteří jsou v médiích často zmiňováni, ale **Usvjacov** měl možná největší vliv. Ať už měl **Usvjacov** jakýkoli talent v bojových uměních, málokdo si uvědomoval, že tento **Putinův** trenér byl také klíčovou postavou zločineckého gangu **Tambovskaja** se sídlem v Petrohradě. Tento gang se proslavil pašováním heroinu z Afghánistánu do Petrohradu a západní Evropy. Koncem šedesátých let, ještě ve svých dvaceti letech, začal **Putin** také chodit na tréninky juda do atletického klubu **Trud** na ulici Děkabristů 21 v Leningradě, kde byl jeho trenérem **Usvjacov**. Ještě jako velmi vnímavý teenager se **Putin** poprvé setkal se světem, který byl předchůdcem režimu, který později

vytvořil, doplněním o rádobý oligarchy a mafiány z bratrstva. A právě v Trudě se **Putin** seznámil s muži, kterým zůstal navždy věrný, včetně nejen trenéra **Usvjacova**, ale také dvou kamarádů judistů, kteří se stali jeho celoživotními přáteli a sparingpartnery. Bratry **Arkadijem** a **Borisem Rotenbergovými**. Sportovní klub **Trud**, mezi jehož členy patřil velký mafián **Usvjacov**, nejméně dva muži, kteří se stali miliardáři a oligarchy, byl pro **Putina** v podstatě tím, čím byly pro **Trumpa** zasedací místnosti a zadní pokoje na Manhattanu. Místem, kde se setkávali s muži, kteří je vybudovali a dali jim moc. **Vladimir Putin** vstoupil v roce 1975 do **KGB**. **Putinova** kariéra špiona ale byla mnohem méně okouzlující a exotická, než si možná jako mladý chlapec představoval. Po řadě nudných úkolů, kdy sledoval cizince a zahraniční úředníky v Leningradě, strávil **Putin** v roce 1984 rok ve špionážní škole v Moskvě. O rok později, v roce 1985, byl **Putin** přeložený do východoněmeckých Drážďan, šedivého zapadákovy studené války. Tady se setkal a zprátelil s členkou východoněmecké rozvědky **Stazi**, **Angelou Merkelovou**. Těsně před koncem **KGB**, v prosinci 1990, nařídil šéf **KGB Vladimir Krjučkov** svým podřízeným, aby vytvořili stovky krycích společností jako bezpečné útočiště pro peníze stranických vůdců. V některých ohledech nebyla tato strategie ničím zvlášť novým. Jednou z nejvýznamnějších z těchto společností byla **Seabeco SA**, kterou v roce 1982 jako zástěrku pro sovětské služby založil **Boris Birštajn**. **Birštajn** měl úzké obchodní vztahy se **Sergejem Michajlovem** ze **Solncevské mafie**. V době, kdy Sovětský svaz umíral, však bylo třeba přijmout zoufalá opatření. A tak v březnu 1991, poté co se pobaltské státy a další republiky oddělily od SSSR, vytvořil **Krjučkov** plán na spuštění asi 600 společností vedených vysloužilými důstojníky **KGB**, často jako společné podniky v Pobaltí nebo Izraeli. Všichni agenti v této operaci dostali pokyn udělat všechno pro to, aby získali obchodní zázemí, které by jim umožnilo být soběstačnými. Společnosti neměly pouze poskytovat krytí zpravodajským agentům. Měly fungovat jako skutečné společnosti, jako velké korporace, vydělávat peníze, financovat operace proti Západu, prát peníze a shromažďovat zpravodajské informace, které by mohly být použité proti Západu. Mezitím, po pádu Berlínské zdi, se **Putin** v roce 1990 přestěhoval zpět do Leningradu, pokračoval v práci pro **KGB** a držel se v ústraní. Na krátkou dobu toho roku **Putin** přijal administrativní místo na Leningradské státní univerzitě, což bylo poměrně standardní krytí pro agenta **KGB**. Pak, právě

když se Sovětský svaz rozpadal, se *Anatolij Sobčak*, bývalý *Putinův* profesor práv na Leningradské státní univerzitě, stal starostou Leningradu. Leningradský starosta *Sobčak* byl dostatečně moudrý na to, aby si uvědomil, že bude lepší, když si sám vybere svého zástupce z řad **KGB**, než aby nechal **KGB** vybrat člověka, který bude pracovat přímo pod ním. *Sobčak* chtěl někoho, kdo by nebyl okamžitě identifikovatelný jako vysoce postavený, tvrdý agent **KGB** a tak místo toho najal *Vladimira Putina*, pouhého podplukovníka, kterého znal z doby, kdy *Putin* pracoval na Leningradské státní univerzitě. *Putin* byl stále v aktivní záloze **KGB**, která monitorovala nástup nových demokratických vůdců v Rusku. V době, kdy se Rusko stále nacházelo ve velké krizi, se muži **KGB** začali objevovat po boku novopečených oligarchů, ministrů vlády, na nejvyšších místech moci. V Moskvě se to týkalo i prezidenta *Borise Jelcina*, který od prvního okamžiku, kdy nastoupil po *Gorbačovovi* zjistil, že kamkoli se hne, bodyguardi **KGB** sledují každý jeho krok. Podobně i *Putinova* nová práce mohla být součástí pečlivě zorganizované operace **KGB**. Cílem takové operace bylo proniknout do *Sobčakova* vnitřního kruhu a do kruhu dalších nových politiků. Přestože *Putin* považoval rozpad Sovětského svazu za katastrofu, bylo to to nejlepší, co se mohlo stát jeho kariéře. Malá elita začala, díky ruskému chaosu, získávat kontrolu nad obrovským množstvím veřejných podniků. Oligarcha *Michail Chodorkovskij* získal za pouhých 310 milionů dolarů 78% podíl v ropném a plynárenském gigantu *Jukos* v hodnotě asi 5 miliard dolarů. *Boris Berezovskij* koupil *Sibněft*, další ropný gigant v hodnotě 3 miliard dolarů, za pouhých 100 milionů dolarů. Většinový podíl v *Gazpromu*, státní energetické společnosti, která kontrolovala třetinu světových zásob plynu, byl prodán za pouhých 230 milionů dolarů. Celá ruská národní elektrická síť byla privatizovaná za pouhých 630 milionů dolarů. Přírodní zdroje, jako je ropa, železo, ocel a hliník, špičkové zbraně, letecký průmysl, diamantové doly a většina ruského bankovního systému byly prodané téměř za nic. Celkem Rusko privatizovalo 150 státních podniků za pouhých 12 miliard dolarů. Vzhledem k tomu, že Petrohrad byl prvním ruským městem, ve kterém byl privatizovaný majetek, *Putin* se postavil do čela. Ze svého poměrně nevýrazného postu náměstka petrohradského primátora a předsedy Výboru pro vnější vztahy, dostal mandát podporovat, regulovat a licencovat zahraniční investice do obrovských, dříve státních podniků. *Putin* získal moc určovat, kdo může zbohatnout.

Různé mafie vstoupily do hry, aby zaplnily mezeru. Azerové, Čečenci, Solncevové, Mogilevičova organizace a v Petrohradě Tambovská zločinecká skupina. Zločinci potřebovali vývozní licence, daňové úlevy, půjčky pod tržní sazbou, podnikatelská víza a svobodu od zatčení a stíhání za své zločiny. To všechno jim poskytoval **Putin** a zkorumpovaní úředníci pod jeho vedením. Stejně jako **Donald Trump** se **Putin** s mafiány dobře znal dávno předtím, než udělal politickou kariéru. To díky trenérovi juda **Leonidu Usvjacovovi**. V roce 1994 byl **Usvjacov** zabítý ve sporu gangů, ale **Putin** upevnil vazby s **Tambovskou skupinou** prostřednictvím jejího vůdce **Vladimira Kumarina**. **Kumarin** působil také jako jednatel Petrohradské palivové společnosti, kterou **Putin** vybral jako jediného dodavatele benzínu pro město Petrohrad. Na oplátku **Tambovská skupina** pomáhala **Putinovi** a jeho kumpánům kontrolovat letiště, námořní přístav, železniční stanice a další místa, přes která proudilo 20 procent veškerého ruského dovozu a vývozu. **Kumarin** byl také členem představenstva dceřiné společnosti **SPAG**, německé firmy, která měla v Petrohradě obrovské nemovitostní podíly. Podle německé rozvědky **BND** prala peníze pro ruský organizovaný zločin a také pro kolumbijské drogové dealery. **Putin** v té době působil v jejím poradním sboru. Od počátku se **Putinovým** přátelům dařilo dobře. Jeho kamarádi judisté **Arkadij a Boris Rotenbergovi** se nakonec stali spolumajiteli skupiny **SGM**, největší stavební společnosti pro plynovody a elektrické vedení v Rusku. **Gennadij Timčenko**, další **Putinův** judistický kamarád, si vedl ještě lépe jako předseda představenstva firmy **Gunvor** obchodující s ropou s majetkem 15,6 miliardy dolarů. **Anatolij Turčak**, další **Putinův** judistický sparingpartner, působil jako **Putinův** náměstek v Petrohradě. Nakonec se stal hlavním vlastníkem obranného závodu **Leninets** a jeho majetek dosahoval stovek milionů dolarů. Jiní, kteří zůstali **Putinovi** věrní v průběhu let, byli odměněni obrovským bohatstvím a klíčovými pozicemi během jeho prezidentství. Mezi nimi byl například **Igor Sečín**, který skončil jako generální ředitel **Rosněft**, obrovské ruské ropné společnosti. Dále **Alexej Miller**, generální ředitel **Gazpromu**, **Herman Gref**, generální ředitel největší ruské banky **Sberbank**, **Dmitrij Medveděv**, který se stal premiérem a následně prezidentem a mnoho dalších. **Trump** a **Putin** svým velmi odlišným způsobem sestavovali sítě, které byly zásadní pro jejich politické ambice. Donald v jeho Trump Tower vytvořil okouzlující útočiště pro celebrity a superbohaté, které mu umožňovalo vystupovat po

celém světě. Pokud jde o **Putina**, ten převzal myšlenku dači, sezónního nebo druhého domova, který je mezi Rusy tak oblíbený a přizpůsobil si ji pro svůj vlastní okruh. Sestavil dačové družstvo **Ozero** na břehu Komsomolského jezera jako relaxační víkendové útočiště pro novou privilegovanou ruskou elitu, včetně **Borise Jelcina** a jeho rodiny, bosse tambovské zločinecké skupiny **Vladimira Kumarina**, který působil jako viceprezident družstva **Ozero** a řady připravovaných oligarchů. **Putinovo** působení v Sobčakově úřadu bylo natolik prošpikované skandály, že vedlo k řadě vyšetřování nezákonného přidělování licencí a zakázek **Putinem** jako šéfem **Výboru pro zahraniční styky**. Spolupráce se zločineckými gangy při regulaci hazardu. Operace praní špinavých peněz **Saint Petersburg Real Estate Holding Company**, na které se podílel **Kumarin** a **Putin** byl členem poradního sboru. **Putinova** role při zajišťování monopolu pro Petrohradskou palivovou společnost, kterou tehdy ovládala tambovská zločinecká skupina a mnoho, mnoho dalšího.

Ruská mafie upevňuje pozice v USA

Semion Mogilevič, který zdaleka nečinně přihlížel rozpadu Sovětského svazu, si rychle vytvořil mimořádně úzké vazby na nejvyšších místech nové ruské vlády **Borise Jelcina** a stal se vysoce ceněným spolupracovníkem ruské rozvědky. Podle tajně nahraných rozhovorů mezi **Leonidem Kučmou**, druhým prezidentem nově nezávislé Ukrajiny a **Ihorem Směškem**, šéfem ukrajinské tajné služby **SBU**, **Mogilevič** sice stále žil v Budapešti, ale koupil si nemovitost v Moskvě a už začal dodávat cenné zpravodajské informace Jelcinovým nejvyšším bezpečnostním důstojníkům. To všechno ve zjevné snaze posílit své vazby na zpravodajskou službu v Moskvě. Mít pevné napojení na Kreml ovšem **Mogilevičovi** nestačilo. V roce 1994 **Mogilevič** také navázal kontakt s náměstkem primátora **Vladimírem Putinem**. O tom, jak se setkali nebo co přesně se odehrálo, se toho ví jen málo. S počátkem **Putino**va vzestupu se mafie posunula do mocné strategické pozice na geopolitické šachovnici. Z této pozice by byla schopná kompromitovat vlivné politické osobnosti a podnikatele v Americe, podkopávat finanční trhy a využívat slabín v celé řadě politických institucí, jako je financování volebních kampaní, washingtonský lobbying a další.

Když **Vjačeslav Ivankov** v březnu 1992, těsně po rozpadu Sovětského svazu, přistál na letišti JFK, přivítal ho arménský vor, který mu předal kufr s 1,5 milionu dolarů v hotovosti. Podle **Pravdy** se brzy oženil s Američankou, aby si legalizoval svůj pobyt. Zanedlouho ale zjistil, že mafie na Brighton Beach je zmítaná válkami o území a je v naprostém rozkladu. Zanedlouho se **Vjačeslav Ivankov** stal známým jako nejmocnější ruský mafián v Americe a dohlížel na růst mafie, která se z lokálního vyděračského podniku v brooklynské Brighton Beach stala zločineckou organizací s ročním obratem několika miliard dolarů. **Ivankovův** mandát od **Mogileviče** spočíval v konsolidaci ruské mafie v Americe, vytváření spojení s **Cosa Nostrou** a dalšími mafiemi, převzetí menších gangů a uplácení politiků v rámci plánu infiltrace vlád v Americe i jinde. Na pomoc v boji proti válkám gangů **Ivankov** naverboval dvě brigády složené z 250 sportovců a veteránů speciálních jednotek z afghánské války, kteří dostali honorář 20 000 dolarů měsíčně, aby zabíjeli jeho nepřátele a navazovali vazby a kontakty. **Ivankov** ale také nasměroval postsovětskou **Bratvu** do profesionálního světa bílých límečků,

právníků, makléřů, účetních a podobných firem s offshorovými krycími společnostmi. Ruská mafie začla používat rafinovanější a sofistikovanější moderní metody. Postupem času začalo v New Yorku, Miami, San Francisku, Los Angeles, Denveru a nejméně v tuctu dalších měst působit třicet ruských zločineckých syndikátů, které organizovaly pojišťovací podvody, podvody s akciami typu pump-and-dump, které nafoukly ceny akcií, složité plány na vyprání milionů dolarů z únikového kapitálu odtékajícího z Ruska, lékařské podvody a krádeže šperků. **Ivankov** využíval k vyprání desítek milionů dolarů poradenskou firmu ve Vídni. Pokoušel se ukrást diamanty v Sieře Leone. V New Yorku měla **FBI** podezření, že se **Ivankov** podílí na praní špinavých peněz. **Mogilevič** mezitím po většinu devadesátých let sídlil převážně v Budapešti, ale pravidelně cestoval do Vídně, Mnichova, Říma a Atén pod několika různými jmény a pasy. Spolu s **Ivankovem** však také bedlivě sledoval rozvíjející se operace v Americe. Podle spisů **FBI** cestoval **Mogilevič** do Toronta, Filadelfie, Miami a New Yorku a od května 1992 do listopadu 1994 se nejméně pětkrát vydal do Los Angeles. Tam se setkal s **Vladimírem Berkovičem**, klíčovým **Mogilevičovým** poručíkem, který podle spisů **FBI** organizoval vraždy na objednávku a přivázel nájemné vrahy z Ruska na turistická víza.

Česká stopa: Restaurace U Holubů

Mogilevičův úspěch z velké části pramenil z toho, že si vypěstoval úzké vazby na mocné osoby v postsovětském světě. Měl agenty, kteří infiltrovali maďarskou národní policii a dokonce i v Praze, kde měl také významné zastoupení, českou policii. Byl napojený na zpravodajské služby Ruska i Ukrajiny na nejvyšší úrovni. *Mogilevič* stále více soustředil svou energii na korporátní svět a to nejen v Rusku a na Ukrajině, ale také v Americe. Aby mohl uskutečnit své sny, dal dohromady síť profesionálů s bílými límečky, kteří měli organizaci *Semiona Mogileviče* posunout na úplně jinou úroveň. Pěstoval mladé ruské podnikatele, kteří měli zkušenosti s vytvářením fiktivních společností k praní špinavých peněz. Našel bankéře, kteří umožnili průběžně prát peníze na úrovni mnoha miliard dolarů. Mezitím se *Mogilevič* v roce 1995 dostal do ostrého sporu s dlouholetým spojencem *Sergejem Michajlovem*. Spor vyvrcholil na schůzce v České republice 31. května 1995, jejímž cílem bylo rozdělit nově objevené trasy pašování zlata a šperků a novou trasu pašování kokainu z Jižní Ameriky do Moskvy. Šlo také o trasu pašování heroinu ze zemí SNS do západní Evropy a Ameriky. Schůzka se konala v pražské restauraci **U Holubů**, kterou vlastnil *Mogilevič* a která sloužila jako centrum praní špinavých peněz, se striptérkami, děvkami a seznamem hostů, který zahrnoval *Michajlova*, *Averina*, *Mogileviče* a všechny, kdo byli někým z ruské mafie. Pořádali propracovanou večeři a zábavu. Měli tam ruského zpěváka a komika a několik kabaretních bavičů a všichni se velmi dobře bavili. Pak ještě v průběhu vystoupení, do restaurace náhle vtrhla zásahová jednotka českého organizovaného zločinu, vyskočila na pódium a vyzbrojená samopaly nařídila davu, aby se nehýbal. Všichni byli zprvu zkoprnělí a mysleli si, že je to součást představení. Nevěděli ovšem, že než se slavnost rozběhla, neznámý Rus doručil šefovi policie v maďarské Budapešti anonymní dopis. V dopise se tvrdilo, že *Semion Mogilevič* má být toho večera na vrcholné schůzce v Praze zavražděn. Účastníci večírku si pomalu uvědomovali, že zásahová jednotka zmařila pokus o atentát na *Mogileviče*. Co se týče *Mogileviče*, ten dostal tip a nebyl nikde k nalezení. V důsledku pražského fiaska byl *Mogilevičovi*, *Michajlovovi* a dalším údajným ruským mafiánům zakázán vstup do České republiky. Jejich operace se přesunuly jinde. V červnu 1995 byl *Ivankov* zatčený za vydírání a zadržený bez mož-

nosti kauce. Později byl odsouzen k devíti letům a sedmi měsícům vězení. V roce 2009 byl v Moskvě **Vjačeslav Ivankov** zastřelený odstřelovačem.

Putinův vzestup

V červnu 1996 *Anatolij Sobčak* prohrál svou kandidaturu na znovuzvolení starostou Petrohradu a jeho chráněncem *Putin* tak zůstal bez vysoce postaveného mentora. O dva měsíce později, v červenci, však *Putina* pozval do Moskvy *Nikolaj Jegorov*, šéf štábu *Borise Jelcina* a nabídl mu místo poslance. Do srpna 1996 si *Putin* vymohl místo spojky pro veřejnost na ředitelství pro správu prezidentského majetku. To znamenalo, že jeho nová práce spočívala v dohledu nad stovkami paláců, dač, nemocnic, lázní, jachet, letadel, státních továren a dalších objektů. Nebylo to to, co chtěl, ale konečně našel oporu v Kremlu. V březnu 1997, po pouhých sedmi měsících práce na majetkovém odboru, byl *Putin* povýšený na zástupce náčelníka generálního štábu prezidentské administrativy. O týden později získal širší pravomoci k vyšetřování zneužívání státních výdajů. *Putin* si vylepšil pověst mocného bojovníka proti korupci a posílil svou pozici i politicky. Nakonec *Vladimír Putin*, pouhý podplukovník **KGB**, přeskočil desítky generálů, aby se ujal vedení ruské tajné služby a přetvořil ji k obrazu svému. Přestěhoval se do poměrně skromné kanceláře ve třetím patře Lubjanky. Stejně jako *Donald Trump* povstal z popela v Atlantic City, zahájil *Putin* i druhé dějství. Začal tím, že zcela restrukturalizoval **FSB**, přivedl do ní své souvěrce ze starých časů v **KGB** a vyčistil ji od svých nepřátel.

Putin prezidentem

Premiéři v Rusku přicházeli a odcházeli se znepokojivou pravidelností. Do léta 1999 odvolal **Boris Jelcin** už sedm premiérů a úřadujících premiérů. Nakonec si **Jelcin** 5. srpna 1999 zavolal **Putina** na svou daču u Moskvy.

„Učinil jsem rozhodnutí, *Vladimíre Vladimiroviči*,“ řekl mu Jelcin, „a rád bych vám nabídl post předsedy vlády.“

Putin byl ale tehdy, jako šéf **FSB**, pro veřejnost nevýraznou osobností. A tak byl realizovaný plán nazvaný Operace Nástupce, který měl vyřešit právě tyto problémy. Začal v noci na 4. září, kdy obrovský výbuch otrásl pětipatrovou budovou v Bujnasku, asi šedesátitisícovém městě v ruské republice Dagestán a zabil čtyřiašedesát lidí. O pět dní později další výbuch zničil devítipatrový obytný dům v Moskvě. Tentokrát zahynulo 94 lidí. 13. září otrásl další výbuch jiným moskevským obytným domem. Tentokrát si vyžádal 118 mrtvých. A 16. září došlo ke čtvrtému bombovému útoku v jižním městě Volgodonsk, při kterém zahynulo sedmnáct lidí. Pro desítky milionů Rusů byly tyto bombové útoky zhruba ekvivalentem 11. září a byla z nich všeobecně obviňovaná separatistická povstalecká organizace z Ččenska. Malé, převážně muslimské republiky u Kaspického moře, která byla součástí Sovětského svazu. Po bombových útocích, kdy celé Rusko volalo po pomstě, se **Putin**, který byl právě jmenovaný premiérem, objevoval večer co večer v celostátní televizi jako jediný muž, který mohl uklidnit jejich obavy a odvrátit kolaps ruského státu. Zrodil se nový hrdina. Ale pak, večer 22. září 1999, se v Rjazani, středně velkém městě asi 120 kilometrů jihovýchodně od Moskvy, stalo něco, co tento příběh zcela zvrátilo. Muž jménem **Alexej Kartofelnikov** kolem čtvrt na devět večer zavolal úřadům a řekl jim, že viděl dva muže a ženu, jak nesou tři velké pytle do dvanáctipatrového bytového komplexu. Když policie ve 21:58 dorazila na místo, všichni tři už byli pryč, ale úředníci objevili tři padesátikilové pytle s cukrem, které byly naskládány jeden na druhém ve sklepech. Brzy se zjistilo, že místo cukru pytle obsahovaly silnou výbušninu známou jako hexogen nebo RDX, což znamená Royal Demolition Explosive. V horním pytli byla štěrbina, kterou bylo vidět elektronické zařízení s dráty, izolační páskou a časovačem. Když byl pytel rozříznutý, policie našla baterie, elektronický časovač a rozbušku.

Byl nastavený na půl šestou ráno následujícího dne. Tento neúspěšný pokus o odpálení dalšího obytného domu přinesl přesvědčivé důkazy o tom, že skutečnými pachateli vůbec nebyli čečenští teroristé, ale elitní tým **FSB**. Jinými slovy, ohavné bombové útoky, při kterých zahynuly téměř tři stovky nevinných Rusů, byly pravděpodobně výsledkem operace pod falešnou vlajkou, která **Putinovi** umožnila upevnit si moc podobně jako **Adolf Hitler** po požáru Říšského sněmu. Jen málo Rusů si však uvědomovalo, co se skutečně stalo. **Putin** jako nově jmenovaný premiér, který byl pověřený vedením války, získal přes noc popularitu. 31. prosince 1999, v poslední den tisíciletí, **Boris Jelcin** odstoupil a jmenoval **Putina** úřadujícím prezidentem. Prezidentem se stal potom, co se zavázal, že bude všude pronásledovat čečenské teroristy a slavně slíbil, že je v případě potřeby „vytře v záchodě“. Slíbil, že zastaví drancování ruského státu bohatými oligarchy. Jen málo Rusů však vědělo, že **Putin** byl hlavním aktérem stejného druhu činnosti v Petrohradě. A pokud šlo o vyčištění od korupce, jedním z prvních **Putinových** činů ve funkci prezidenta bylo omilostnění **Borise Jelcina**, čímž odstoupujícímu prezidentovi zaručil imunitu před trestním stíháním.

Alexandr Litviněnko

Jedním z agentů **KGB** respektive **FSB**, kteří v tomto období neúnavně sledovali *Putinovu* korupci, byl *Alexandr Litviněnko*. Podplukovník, kterému tehdy táhlo na třicet a který o svých zjištěních později napsal knihu *Gang z Lubjanky*. Zapálený sportovec Saša, jak mu říkali přátelé, vstoupil do **KGB** jako mladý poručík, aby byl součástí skutečného týmu bojujícího proti společnému nepříteli a na té správné straně. Nakonec *Litviněnko* zjistil, že *Putinův* vztah se zločincem *Kumarinem* byl v Rusku státním tajemstvím číslo jedna. Dodal, že celý Petrohrad věděl, že *Putina* s tímto mužem pojilo osobní přátelství a finanční vazby. Když petrohradští prokurátoři vyšetřovali *Putinovu* korupci, dospěli k závěru, že v roce 1994 vlastnil skromný úředník *Dmitrij Medveděv* 10% největší evropské celulózky a papírny. A to byl *Medveděv* pouze *Putinův* poradce. Dovedeme si představit, jaké peníze už vlastnil jeho šéf? Sám *Putin* záhadně skončil s vilou v Biarritzu, která byla dlouhá léta registrovaná na *Gennadije Timčenka*. To byl ale jen začátek bohatství, které zahrnuje obrovské podíly v obrovských ruských soukromých energetických a komoditních společnostech a které je tak rozsáhlé a tak utajené, že se nedá spolehlivě spočítat. 17. listopadu 1998, čtyři měsíce potom, co se *Putin* stal šéfem **FSB**, uspořádalo šest mužů v Moskvě mimořádně dramatickou tiskovou konferenci. Čtyři muži měli masky a dva byli bez masek. Všech šest mužů vyšetřovalo pro **FSB** organizovaný zločin. Jak řekli shromážděným novinářům, útvar organizovaného zločinu, pro který pracovali, se sám proměnil v brutální a zkorumpovaný zločinecký podnik. Odhalený vůdce skupiny, *Alexandr Litviněnko*, byl podplukovník, paradoxně stejné hodnosti jako *Putin* a ujal se vedení při odhalování toho, jak se jeho nadřízení v **FSB** podíleli na únosech, vydírání a podobně. Největší senzaci však vyvolalo *Litviněnkovo* odhalení, že mu **FSB**, nyní vedená Putinem, nařídila zavraždit *Borise Berezovského*. Vzděláním inženýr a matematik *Berezovskij* se v devadesátých letech stal miliardářem a oligarchou díky privatizaci automobilů, televize, *Aeroflotu* a dalších státních aktiv. S *Putinem* se seznámil na počátku devadesátých let, když si chtěl *Berezovskij* otevřít v Petrohradě autosalon. Krátce potom se *Putin* sešel s prezidentem *Jelcinem* a tvrdil, že *Litviněnko* zradil **FSB**. Místo aby *Litviněnkova* obvinění vyšetřil, předal *Jelcinovi* dokumentaci, která naznačovala, že *Litviněnko* a jeho spojenci

zradili svou přísahu zpravodajských důstojníků. Potom je propustil. V říjnu 2000 **Litviněnko** se svou rodinou uprchl z Moskvy a požádal o azyl na americkém velvyslanectví v turecké Ankaře. Jeho žádost byla zamítnutá, ale brzy mu byl udělený azyl ve Velké Británii. Tady se **Litviněnko** usadil v Londýně a hlásil se k **MI6**. V roce 2002 **Litviněnko** publikoval knihu *Gang z Lubjanky*, v níž tvrdil, že **Putin** a **FSB** byli ve spojení s ruskou mafií. Kniha také obviňovala **Putina** z přímých finančních vazeb na vůdce gangu **Vladimira Kumarina**. **Litviněnko** začal spolupracovat s **MI6** jako konzultant v oblasti organizovaného zločinu. Dalším vyšetřovacím panelům poskytl podrobná data o **Semjonu Mogilečovi**. **Alexandr Litviněnko** popsal **Mogileviče** jako známého zločineckého teroristu, který byl v dobrých vztazích s ruským prezidentem **Putinem** a většinou vysokých představitelů Ruské federace. **Litviněnko** byl natolik znepokojený svým svědectvím, že po návratu do Londýna 23. listopadu 2005 natočil lámanou angličtinou krátkou audionahrávku o **Mogilevičovi** a **Putinovi**. „*Mogilevič má dobré vztahy s Putinem od roku 1994 nebo 1993,*“ říká na nahrávce, kterou o deset let později zveřejnil londýnský Telegraph. „*Semjon Mogilevič má kontakty s Al Kajdou. Semion Mogilevič prodává zbraně Al Kajdě. Předtím jsem o Mogilevičovi předal spoustu informací Mariovi Scaramellovi.*“ 1. listopadu 2006 **Litviněnko** obědval s **Mariem Scaramellou** v japonské restauraci. **Scaramella Litviněnka** varoval, že obdržel zpravodajské informace o ruském spiknutí s cílem zabít osobu zapojené do Mitrochinovy komise. Později téhož dne, potom co se **Scaramellou** dojedli, si **Litviněnko** kolem čtvrté hodiny odpoledne dal v baru Pine v hotelu Millennium čaj s **Andrejem Lugovým** a **Dmitrijem Kovtunem**, dvěma bývalými důstojníky **KGB**, kteří se dali na dráhu soukromých bezpečnostních agentů. Forenzní a další důkazy jasně naznačují, že právě během tohoto setkání **Litviněnko** pil zelený čaj otrávený radioaktivním poloniem. Z nemocničního smrtelného lůžka **Litviněnko** britským orgánům vyšetřujícím jeho otravu řekl:

„*Vůbec nepochybuji o tom, že to udělaly ruské tajné služby. Při znalosti systému vím, že příkaz k takovému zabití občana jiné země na jejím vlastním území, zvláště pokud se jedná o něco, co má co do činění s Velkou Británií, mohl vydat pouze jeden člověk. Tou osobou je prezident Ruské federace Vladimir Putin.*“

Nakonec, 23. listopadu 2006 *Litviněnko* zemřel na otravu poloniem 210. Jeho tělo bylo otrávené.

Židovská stopa poprvé

Hned potom, co se stal ještě premiérem, najal dva oligarchy, kteří patřili k jeho nejbližším důvěrníkům, **Romana Abramoviče** a **Lva Levieva**, aby se ujali velmi nepravděpodobného úkolu. Vytvořit novou náboženskou organizaci s názvem **Federace židovských obcí Ruska**. Záměrem bylo sdružit různé ortodoxní židovské komunity v Rusku prostřednictvím ortodoxní chasidské sekty známé jako **Chabad**. **Putinova** pomoc Židům byla mimořádně neobvyklá. Navenek se **Putin** od předchozích ruských vůdců lišil alespoň tím, že otevřeně oslavoval a odměňoval přátelství se svým židovským učitelem na střední škole a židovskými sparingpartnery z tréninku juda. Příklon k Židům byl pro **Putinovu** kariéru významný. **Putin** musel udržet oligarchy pod svou kontrolou a to se týkalo i židovských oligarchů. Až do **Putinova** nástupu, byl vedoucí židovskou organizací v Rusku **Ruský židovský kongres**, který spoluzakládal **Vladimir Gusinskij**. **Gusinskij**, bývalý divadelní režisér, který se stal mediálním magnátem, byl mezi oligarchy výjimečný tím, že své bohatství vytvořil od základů, nikoliv převzetím dříve státem spravovaného majetku. S **Ruským židovským kongresem** se **Gusinskému** podařilo získat uznání státu Izrael a sdružit širokou škálu židovských organizací a představitelů. Nic z toho nebylo dobrou zprávou pro konkurenční oligarchy **Romana Abramoviče** a **Lva Levieva**, kteří byli silnými **Putinovými** stoupenci. Stejně jako **Putin** měli pocit, že **Gusinskij** využívá nejen svých podniků a vazeb, ale také **Ruského židovského kongresu** k posílení svého postavení na jejich úkor. V důsledku toho **Putin** v roce 1999 přiměl **Abramoviče** a **Levieva**, aby vytvořili **Federaci židovských obcí v Rusku** pod vedením rabína **Berela Lazara**, vůdce chasidského hnutí **Chabad-Lubavič**. Malé brooklynské hnutí **Chabad-Lubavič**, založené koncem 18. století, je fundamentalistickou chasidskou sektou, která se soustřeďuje na učení zesnulého rabína **Menachema Šneersona**. Vystupuje proti potratům, homosexualitu považuje za úchytku a často se politicky spojuje s jinými pravicovými fundamentalistickými skupinami. **Levievo** přátelství s rabínem **Lazarem** se datuje od roku 1992. Podle listu **Haaretz** učinilo toto přátelství z **Levieva** nejvlivnější, neaktivnější a nekontaktnější osobu v ruské židovské komunitě a z **Lazara** udělalo vrchního rabína země. S **Abramovičem** jako dalším mocným spojencem **Leviev** posílil své spojenectví s prezidentem **Putinem**. V květnu 2000 rabín

Lazar získal ruské občanství a stal se známým jako **Putinův** rabín. Odsunul tak stranou **Gusinského** a jeho rabína. Pokud jde o **Putina**, tím že do čela nové národní organizace Židů postavil své věrné, přišel na jedinečný způsob, jak upevnit moc mezi oligarchy. Z tohoto spojení však vyplynul ještě jeden nezamýšlený důsledek, který se ukázal jako nejdůležitější ze všech. Nakonec se kupodivu ukázalo, že drobná chasidská sekta zvaná **Chabad** poskytuje jedny z nejbohatších a nejneočekávanějších přímých vazeb mezi **Vladimírem Putinem** a **Donaldem Trumpem**. K největším dárcům **Chabad-Lubavič** patřil izraelský miliardář **Leviev**, který pocházel z Uzbekistánu. Díky svým úspěchům v obchodu s diamanty byl **Leviev** známý jako diamantový král. Dalším přispěvatelem byl **Charles Kushner**, americký realitní developer, který byl později uvězněn za nezákonné příspěvky na volební kampaň, daňové úniky a ovlivňování svědků. Možná už nám začíná svítat. **Charles Kushner** je také otcem **Jareda Kushnera**, který se oženil s dcerou **Donalda Trumpa** Ivanka a později se stal hlavním poradcem prezidenta **Trumpa**. Abychom to tedy pochopili, vůdčí pozici Ruského židovského kongresu pod **Vladimírem Gusinským** vystřídala **Federace židovských obcí v Rusku**, kterou vytvořil **Roman Abramovič** a **Lev Leviev** na příkaz **Putina**. Jejím přispěvatelem je vedle **Leva Levieva** také **Charles Kushner**, otec **Jareda Kushnera**, který si vzal Trumpovu dceru Ivanka. Na této ose **Federace židovských obcí v Rusku** se spojují rodiny Putinů a Trumpů. **Federace židovských obcí v Rusku** a lidí kolem nám to vyprojektuje naprosto jedinečně v jasných obrysech.

Závěr

To je konec druhého dílu Trump a ruská mafie, co se dozvíme v posledním třetím pokračování? Podíváme se na americkou systémovou korupci a její posvěcení. Dříve se nazývala korupce, ale dnes jde o vznešený lobbying. **Trump** se ze svého zadlužení zmátořil a začal profitovat. Na své dluhy převážně z kasin byl dokonce hrdý. Nazýval sám sebe jako krále dluhů. Podívám se na **Felixe Satera** podruhé stejně jako na Trumpovo impérium a organizovaný zločin. Prozkoumám podruhé židovskou stopu na pozadí společnosti **Bayrock Group**, která se usídlila v Trumpově budově. Podruhé se také podívám na manažera Trumpovy volební kampaně **Paula Manaforta** stejně jako jeho právníka **Michaela Cohena**. Budu pokračovat razíí v Trump Tower v roce 2013, třetí návštěvou **Donalda Trumpa** v Moskvě a nakonec kampaň a prezidentským mandátem **Donalda Trumpa**. Na závěr se podívám, jak **Trump** sice žvanil o tom, že vysuší bažinu deep state, ale ve skutečnosti se právě touto bažinou obklopil. Všechno je jen iluze výběru pro zmatenou veřejnost. Všechno samozřejmě uvedu na tvrdých jménech a vazbách.

3. díl

Jako obvykle stručně shrnu, co jsme slyšeli ve druhém díle. Podíval jsem se na sovětského velvyslance při **OSN Jurije Dubinina** a jeho dceru Natalii, se kterými **Trump** pěstoval nadstandardní vztahy. **Trump** následně poprvé přijel do Moskvy v roce 1987. Co tam dělal jsme se dozvěděli v minulém díle. Podíval jsem se na pozadí **Paula Manaforta, Trumpova** volebního manažera, pak na účast **Trumpa** v **Rotary Klubu**, zprávu **StB** a na **Trumpův** business, který se později zadlužil a zadrhnul. **Trump** navštívil Moskvu podruhé v roce 1996. Následně jsem se zaměřil na pozadí vzestupu **Vladimira Putina** a na ruskou mafii, která si začla v devadesátkách upevňovat pozice v Americe. Následně jsem probral další českou stopu **Semjona Mogileviče**, který měl být zavražděn v pražské restauraci U Holubů, kam zásahovka provedla razii v roce 1995. Podrobnosti jste se dozvěděli minule. Pak jsem probral **Putinův** vzestup a jeho prezidentský mandát stejně jako práci **Alexandra Litviněnka**. Díl jsem zakončil židovskou stopou přes **Leva Levieva** a **Federaci židovských obcí v Rusku**.

Posvěcení korupce, pardon lobbyingu

7. října 1999 v pořadu Larry King Live na CNN, *Donald Trump* oficiálně oznámil, že založí prezidentský průzkumný výbor v naději, že získá prezidentskou nominaci **Reformní strany**. V následujících šesti měsících se utkával s dalšími kandidáty **Reformní strany**, především s vědatorem a strategem *Patem Buchananem*. Ale těsný výsledek nestačil a 14. února 2000 *Trump* odstoupil a obvinil z toho samotnou **Reformní stranu**. Prý ji ovládaly okrajové živly, které mu nebyly nijak zvlášť sympatické. Konkrétně si *Trump* stěžoval, že na recepci strany v Kalifornii byla místnost přeplněná dvojníky *Elvise*. Mezitím v Moskvě musel *Vladimir Putin* řešit zcela jiné problémy potom, co se 1. ledna 2000 ujal nového úřadu prezidenta. Ruské bezpečnostní složky a mafie přispěchaly, aby zaplnily mocenské vakuum. Mít *Putina* za spojence pro *Mogileviče* znamenalo, že nyní může udělat zásadní krok. Místo aby rozhodoval bitvy o území v Brighton Beach nebo v Budapešti, byl nyní připraven začít přeskupovat figurky na geopolitické šachovnici v hodnotě mnoha miliard dolarů. *Mogilevičovy* plány na globalizaci pokračovaly rychlým tempem. Potom co v Budapešti založil firmu na výrobu průmyslových magnetů, expandoval do Kanady a Ameriky. Do její pobočky v Newtownu v Pensylvánii vyslal doktora *Jacoba Bogatina*, vystudovaného metalurga, který byl shodou okolností bratrem *Davidu Bogatina*, aby se stal jejím generálním ředitelem. Společnost ale ve skutečnosti magnety nevyráběla a byla založená pouze za účelem podvodu s cennými papíry. V roce 2003 byli *Semjon Mogilevič*, *Jacob Bogatin* a *Igor Fisherman*, evropský provozní manažer společnosti, obviněni z pětačtyřiceti trestných činů za podvod s akciemi v hodnotě 150 milionů dolarů. Protože mezi Amerikou a Ruskem neexistuje smlouva o vydávání, nebyli nikdy postaveni před soud v Americe. *Mogilevič* v červnu 1999 uprchl z Budapešti do Moskvy, kde byl v bezpečí. Amerika se od Ruska odlišila v tolika ohledech, že zpočátku bylo mnoho Rusů zmateno neobvyklými obchodními praktikami, se kterými se na Západě setkali. Byli to lobbisté, kteří zajišťovali přístup k americkým kongresmanům. To prakticky funguje dodnes. Firmy s placenými lobbisty, kteří jsou placeni za uplácení kongresmanů. To je přece čirý extrakt korupce. Akorát že západ tuto korupci posvětil, institucionalizoval a vytvořil z této korupce součást světa bílých límečků a profesionálů. Nejen že je korupce legální,

ale korupce je zároveň i vysoce placená profese. Mezi první vlnu lobbistů patřil **Jack Abramoff**, známý jako Casino Jack, proslulý superlobbista, který uzavíral dohody s nejpoddajnějšími politiky po celém Washingtonu. Ostatní Rusové se přidávali. Ať už šlo o lobbování, nebo o shánění právníků, Rusové šli přímo nahoru. **Bob Dole**, bývalý vůdce senátní většiny a republikánský kandidát na prezidenta v roce 1996, přijal honorář ve výši 560 000 dolarů, aby pomohl ruskému miliardáři **Olegu Děripaskovi** získat vízum k návštěvě Ameriky potom, co byl **Děripaska** obviněn svými konkurenty z úplatkářství. Dokonce ani **William Sessions**, ředitel **FBI** mezi lety 1987 až 1993 se nevyhnul tomu, aby v případě ruského organizovaného zločinu udělal úplný obrat. V roce 1997 potom co se **Sessions** vrátil do soukromé praxe, odcestoval do Moskvy a upozornil svět na děsivé nebezpečí brutální ruské mafie. O několik let později se však **Sessions** neostýchal vzít si za klienta, mafiána ukrajinského původu, kterého **FBI** zařadila na seznam deseti nejhledanějších osob. **Sessionsův** klient se jmenoval **Semion Mogilevič**. **Mogilevič** nakonec nedostal dohodu o přiznání viny, kterou chtěl. Ale už samotný fakt, že bývalý šéf **FBI** měl klienta, který představoval obrovskou hrozbu pro národní bezpečnost, dává tušit, jak blízko se ruská mafie dostala k Americe.

Trumpův vzestup: Jako Fénix z popela

Když **Bogatinův** bratr **Jacob** potřeboval zastoupení kvůli své roli v **Mogilevičově** podvodu s dumpingovými cenami za benzín, najal si **Erica Sitarčuka**, který později nakonec zastupoval samotného **Donalda Trumpa** v žalobě podané proti němu jako majiteli hotelu Trump International ve Washingtonu. Jeden z tehdy největších ruských mafiánů, **Vjačeslav Ivanov**, bydlel v luxusním bytě na Manhattanu, na Páté avenue 721 v Trump Tower. V té době už **Trumpovy** vazby na ruské peníze sahaly více než 20 let zpátky. Pokud šlo o praní špinavých peněz, byly jeho prostředkem kasino a nemovitosti. Trump Tádž Mahal v Atlantic City se zdál být oblíbeným cílem ruských mafiánů, kteří často přijížděli ve Ferrari a Rolls-Roycech se stohy stodolarových bankovek. V roce 1999 se rozbíhala výstavba Trumpova dosud největšího projektu. Trump World Tower s výhledem na OSN, který se tyčil do výšky dvaasedmdesáti pater v centru Manhattanu, byl označován za nejvyšší obytnou budovu na planetě. Zanedlouho byla třetina bytů v nejvyšších a nejdražších patrech věže, v šestasedmdesátém až třiaosmdesátém, obsazena buď jednotlivými kupci z bývalého Sovětského svazu, nebo společnostmi s ručením omezeným spojenými s Ruskem nebo zeměmi, které byly součástí Sovětského svazu. Ukrajinský miliardář **Semjon Kislin** napomohl prodejnímu úsilí tím, že poskytl hypotéky kupcům nejnovějších Trumpových luxusních bytů. Mezi novými nájemníky byl i **Eduard Nektalov**, obchodník s diamanty z Uzbekistánu, který si koupil byt v sedmdesátém devátém patře Trump World Tower, přímo pod budoucí manažerkou Trumpovy kampaně **Kellyanne Conwayovou**. **Nektalov** byl ovšem příbuzným **Lva Levieva**, **Putinova** miliardářského kamaráda známého jako král diamantů. **Lev Leviev** spolu s **Romanem Abramovičem** založili **Federaci židovských obcí v Rusku** na příkaz **Putina**. Opět tu rozplétáme vazby kolem spolupráce Putinů a Trumpů. Přes **Lva Levieva**, **Charlese** a syna **Jareda Kushnera**, který si vzal dceru **Ivanku Trumpovou** a teď příbuzného **Lva Levieva**, **Eduarda Nektalova**, který bydlel v Trump World Tower. Po otevření Trump World Tower se společnost **Sotheby's International Realty** spojila s ruskou realitní společností a podnikla velkou prodejní akci v Rusku. Rusové tímto způsobem koupili zhruba 65 bytových jednotek. Značka Trump začla vydělávat. **Donald Trump** například uzavřel dohodu s jedním floridským developerem

a připojil své jméno ke třem výškovým budovám na Sunny Isles Beach neda- leko Miami. **Trump** do tohoto obchodu nevložil jediný cent vlastních peněz. Přesto dostával **Trump** podíl ze zisku. **Trump** své bytové jednotky na Sunny Isles na Floridě cíleně prodával v Moskvě, Petrohradě a na dalších místech určených k přilákání peněz ruského organizovaného zločinu.

„*Rusové značku Trump milují,*“ řekl agentuře Bloomberg developer Sun- ny Isles **Gil Dezer**. Místní makléř dodal, že třetina z pěti set prodaných bytů připadla Rusům. Byty se značkou Trump si jich koupilo tolik, že se této oblasti začalo říkat Malá Moskva. Nejméně šedesát tři kupujících s ruský- mi adresami nebo pasy utratilo za Trumpovy nemovitosti na jižní Floridě 98 milionů dolarů. Navíc třetinu bytů, celkem více než 700 koupily fiktivní společnosti, které zakrývaly skutečné vlastníky. A v průběhu několika dal- ších let zhruba 20 procent bytů se značkou Trump, celkem více než 1300 luxusních bytů, opakovaně připadlo anonymním krycím společnostem. Toto číslo zdaleka nepředstavuje vyčerpávající součet, ale představuje konzerva- tivní odhad výše ruského kapitálu, který jen koncem devadesátých let prošel **Trumpovými** nemovitostmi: 1,5 miliardy dolarů. A pozor toto číslo se týká pouze prodeje Trumpových bytů v Americe. Nezahrnuje jeho budovy v Tu- recku, Panamě, na Filipínách, v Indii, Torontu, Baku ani jinde.

Felix Sater podruhé

Výsledky sledovanosti za poslední týden televizní sezóny 2004 ukázaly zajímavou věc. Závěrečný díl pořadu *The Apprentice* (Učedník), mimořádně úspěšného nového pořadu **Donald Trumpa** na stanici **NBC** vidělo podle odhadů dvacet osm milionů diváků a umístil se na prvním místě žebříčku sledovanosti týdne. Byl to nejoblíbenější nový pořad roku 2004. **Trump** byl opět na vrcholu. Pořad za který Trump dostával až 3 miliony dolarů za epizodu okamžitě oživil jeho značku. Analogie s politikou byla hmatatelná. Kritici se jeho pořadu vysmívali jako laciné karikatuře toho, jak podnikání ve skutečnosti vypadá, připomínající Las Vegas. Nicméně Učedník byl obrovským hitem a poskytl **Trumpovi** platformu v hlavním vysílacím čase, kterou využil k dalšímu posílení své značky a k představení dalšího velkého projektu. Časem sice sledovanost poklesla, ale pořad byl pro **Trumpa** stále mocným marketingovým nástrojem. Ve finále sezóny 2006 **Trump** prodloužil napětí střihem na propagační video svého nejnovějšího podniku.

„Trump International Hotel and Tower v SoHo, který se nachází uprostřed elegantní umělecké enklávy na Manhattanu, je místem mého nejnovějšího projektu,“ vyprávěl přes záběry z vrtulníku na dolní Manhattan.

„Nová budova,“ dodal, *„nebude ničím menším než uměleckým dílem za 370 milionů dolarů. Mistrovským dílem vzbuzujícím úctu.“*

Trump ovšem ve videu nesdělil, že Trump SoHo je dítětem dvou developerských společností **Bayrock Group LLC** a **Sapir Organization**, vedených dvojicí bohatých emigrantů z bývalého Sovětského svazu, kteří obchodovali s některými z nejbohatších a nejznámějších ruských oligarchů. Jejich firmy společně učinily **Trumpovi** nabídku, kterou nemohl odmítnout, developeři by získali licenci na jméno **Donald Trumpa** pro značkové luxusní výškové budovy, které by **Bayrock Group** financoval a stavěl. Bez jediného dolaru se **Trump** vrátil do akce, jako Fénix, se svým jménem na dalším nablýskaném luxusním hotelu. Výměnou za propůjčení svého jména projektu, by **Trump** získal 18% podíl na základním kapitálu. V důsledku jeho obrovských dluhů a několikanásobných bankrotů řekla **Wall Street Trumpovi** ne. Banky řekly **Trumpovi** ne. New York řekl **Trumpovi** ne. Ale **Bayrock Group** řekl ano a díky němu se **Donald Trump** vrátil k podnikání. Nikdo ve společnosti

Bayrock Group nebyl pro *Trumpa* důležitější než *Felix Sater*, její výkonný ředitel. *Felix Sater* byl mezinárodním tajemným mužem **Bayrock Group**, podsaditý superobchodník s porsche. *Felix* se narodil v Moskvě, do Ameriky přišel se svou rodinou, tehdy známou jako Šeferovští, na začátku sedmdesátých let, když byl ještě malý chlapec. Usadil se s prvními vlnami sovětských emigrantů v Malé Oděse na Brighton Beach. Jeho otec byl *Michail Šeferovskij*, na kterého si možná vzpomínáte, probíral jsem ho dříve. Panují spekulace o vazbách Šeferovských na hlavu ruské mafie *Semjona Magiloviče*. Šeferovského vazby na italskou mafii byly jasnější. Potom, co se dostal do Brighton Beach, spolupracoval *Šeferovskij* na různých vyděračských podvodech s *Ernestem Montevecchim*, pěšákem zločinecké rodiny **Genovese**. Rodina **Genovese** se v osmdesátých letech spojila s ruskou mafií v daňovém podvodu s benzinem, a zastupoval ji *Trumpův* právník *Roy Cohn*. Jeho syn *Felix* vyrůstal poblíž Brighton Beach a jako teenager se počítal mezi přátele *Michaela Cohena*, který se později stal osobním právníkem prezidenta *Trumpa*. *Cohen* v té době chodil s *Laurou Shustermanovou*, Ukrajinkou, kterou *Sater* znal a kterou si *Cohen* později vzal za ženu. Charismatický, ale prchlivý muž a neúnavný obchodník *Felix*, kterému tehdy táhlo na dvacet, miloval život na vysoké noze. *Felix Sater* měl také prudkou povahu a 1. října 1991, když popíjel v baru v centru Manhattanu, se popral kvůli jedné holce. Pod vlivem nadměrné konzumace alkoholu a v opilosti, podle soudních záznamů, *Felix Sater* popadl sklenici od margarity, rozbil ji o bar a stonek rozbil o obličej svého protivníka. Potom podle soudního protokolu, *Felix Sater* sebral další kus rozbité sklenice a vrhl se na přítele oběti.

„*Já tě zabiju, ty zmrde,*“ zařval. „*Ty buzerante. Tvoje máma je děvka. Nějakej černej negr ti ošukal matku.*“

Zranění muže si vyžádala 110 stehů. *Felix Sater* byl odsouzený za trestný čin napadení, odpykal si patnáctiměsíční trest a byl mu zakázaný legální prodej cenných papírů. Tím to ale neskončilo. Přestože *Sater* přišel o licenci na obchodování s akciemi, v roce 1993 získal se dvěma společníky kontrolu nad makléřskou firmou **White Rock Partners**, která se později přejmenovala na **State Street Capital Markets**. *Felix* si pronajal podkrovní kancelářské apartmá na Wall Street 40. Jednasedmdesátipatrovém mrakodrapu v centru Manhattanu, který vlastnil *Donald Trump*. *Sater* ale pak přestal podnikat a stal se špiónem v amerických rozvědkách. Stopoval třeba rakety Stingers

a přispěl k americkému bombardování táborů Al-Káidy v Afghánistánu. Mezitím se díky tragédii z 11. září staly **Felixovy** kontakty mnohem, mnohem cennější než kdykoli předtím. Od této chvíle byl **Felix Sater** nejlepším přítelem **FBI**. Pro zbytek světa se však v roce 2002 posunul dál a stal se výkonným ředitelem newyorské developerské společnosti **Bayrock Group**. **Bayrock Group** se chlubila investicemi ve výši více než 2,5 miliardy dolarů do luxusních letovisek na nábřeží, hotelů, rezidencí, maloobchodních a kancelářských prostor. Najímala renomované architekty, aby navrhli nové projekty v New Yorku, Evropě, Středomoří a jinde. Třešničku na dortu, pokud jde o marketingovou identitu společnosti **Bayrock**, lze vyjádřit jedním slovem: **Trump**. **Trump** byl připravený poskytnout společnosti **Bayrock** a dalším developerům licenci na výstavbu luxusních bytů v Panama City v Panamě, Torontu v Kanadě, Baku v Ázerbájdžánu, Kyjevě na Ukrajině, Moskvě a na mnoha dalších místech po celém světě. **Bayrock Group** plánovala mimo jiné výstavbu Trump SoHo v New Yorku, Trump International Hotel and Tower ve Fort Lauderdale, Trump Las Olas ve Fort Lauderdale a Trump International Hotel and Residences ve Phoenixu. A to byla jen Amerika. Společnost **Bayrock Group** svými obchodními praktikami přivedla na oběžnou dráhu **Donalda Trumpa**, řadu oligarchů a mafiánů, kteří se podíleli na praní špinavých peněz, obchodování s nezletilými dívkami, poskytování zpravodajských informací Rusům a dalších věcech.

Trumpovo impérium a organizovaný zločin

V té době *Trump* nacházel uspokojení uprostřed přerodu podobného fénixovu a to jak osobně tak profesně. Jeho bouřlivé bulvární manželství s druhou ženou *Marlou Maplesovou* skončilo. V lednu 2005 si vzal svou třetí manželku, slovinskou modelku *Melanii Knaussovou* na patřičně extravagantní svatbě na svém sídle Mar-a-Lago, které se zúčastnily celebrity včetně tehdejší senátorky *Hillary Clintonové* a bývalého prezidenta *Billa Clintona*. A pokud jde o nemovitosti, *Trump* se rozjel jako požár. Byl sice všude v propagační literatuře společnosti **Bayrock**, ale ve skutečnosti nic neplatil a měl jen málo odpovědnosti za rozvoj. Šlo spíše o to, že *Trump* vytvořil nový model v němž byl placen za to, aby se jeho jméno objevilo na velkých developerských projektech. Marketing a značka *Trump*. Donald prostě licencoval svoje jméno. A licenci také udělil, když propůjčil své jméno projektům jako je Trump University. Vzdělávací program v oblasti nemovitostí, který se ukázal být nikoli univerzitou, ale gigantickým podvodem s vysokým tlakem a návnadou. Kromě různých projektů připravovaných společností Bayrock Group podepsal *Trump* smlouvu o licenci na své jméno pro projekt bytových domů s 813 jednotkami nazvaný Trump Towers na Sunny Isles Beach na Floridě, bariérovém ostrově severně od Miami Beach. V roce 2005 postavil ve White Plains ve státě New York pětatřicetipatrovou budovu Trump Tower. Usiloval o udělení licence na projekt Trump Tower v Tampě, který se však nikdy neuskutečnil. Trump plánoval výstavbu projektu Trump Tower Chicago, devadesátiosmipodlažního bytového hotelu. Na Havaji udělil licenci na své jméno na projekt Trump International Hotel Waikiki. V Las Vegas se rýsoval čtyřiašedesátipatrový Trump International Hotel. A jeho jméno bylo ve hře se společností **Bayrock Group** pro věžák ve Phoenixu. To, co se mělo stát Trumpovými nejvýznamnějšími novými realitními podniky, se ve skutečnosti líhlo ve čtyřiadvacátém patře původní newyorské Trump Tower, kde *Felix Sater* převzal vedení společnosti **Bayrock** a zaměřil se na Rusko. Na začátku byl *Felix Sater* nadšený, že se nachází ve čtyřiadvacátém patře Trump Tower. Obyvatelé vyšších pater museli totiž vystupovat z výtahu ve čtyřiadvacátém patře a přestupovat do dalších výtahů. Díky tomu mohl Felix na *Trumpu* náhodně narazit a nabídnout mu nové projekty a jejich blízkosti plně využíval. Ostatní v **Bayrocku** s *Trumpem* občas mluvili, ale Felix si

tento vztah žárlivě nechával pro sebe se značným úspěchem. Když v roce 2005 **Trump** odletěl do Colorada, aby zde pronesl motivační projev, vzali s sebou spolu s manželkou Melanií i **Felixe Satera**. **Trump** a **Sater** spolu poskytl rozhovory a byli vyfotografovaní v Denveru a Lovelandu v Coloradu, Phoenixu, Fort Lauderdale a New Yorku. **Trumpovi** začali v Rusku trávit stále více času. Počínaje rokem 2006 podnikl Donald junior, výkonný viceprezident pro rozvoj a akvizice **Trump Organization** během roku a půl asi půl tuctu cest do Ruska. Kolik toho **Trump** přesně věděl o **Saterovi** a vnitřním fungování společnosti **Bayrock Group** nebylo jasné. Ale 19. prosince 2007 poskytl **Trump** výpověď v soudním procesu, který podal proti autorovi **Timothy O'Brienovi**. Dva dny předtím reportér **New York Times Charles Bagli** odhalil, že **Felix Sater** měl skrytou minulost. Nyní, když byl **Trump** pod přísahou, bylo možné zjistit rozsah jeho znalostí. Když byl **Trump** dotázaný na **Saterovu** kriminální minulost vypověděl:

„Pátrám po ní, protože jsem nebyl s tím příběhem spokojený. Takže se na to dívám.“

Jinými slovy, pod přísahou **Trump** přiznal, že o Saterových střetech se zákonem věděl. **Trump** ale místo toho, aby se z dohody se společností **Bayrock** a ze spolupráce s odsouzeným zločincem vyvlékl o Felixovi mlčel, pokračoval ve spolupráci se společností **Bayrock** a nakonec z této dohody profitoval.

Židovská stopa podruhé

Ohledně **Bayrocku** je ještě jedna důležitá věc. **Felix Sater** byl velkým příznivcem ortodoxní chasidské sekty známé jako **Chabad**. Proto byla **Bayrock Group** součástí mimořádně mocného kanálu mezi **Trumpem** a **Putinem**. Opět tu mapujeme spolupráci přes mezinárodní židovské organizace, **Leva Levieva**, jeho příbuzného **Eduarda Nektalova**, **Charlese** a **Jareda Kushnerovy** a teď vidíme, že i **Felixe Satera** resp. společnost **Bayrock Group**. Všichni příznivci ortodoxní chasidské organizace **Chabad** a **Federace židovských obcí v Rusku**. Koneckonců vzestup **Chabadu** v Rusku byl součástí **Putinova** plánu nahradit starší židovské instituce v Rusku odpovídajícími organizacemi, které by byly loajální **Putinovi**. Když začínaly, Rusko už mělo vrchního rabína, **Adolfa Šajeviče**, kterého uznal **Ruský židovský kongres**. Když ale **Abramovič** a **Leviev** dosadili do čela své konkurenční organizace, **Federace židovských obcí Ruska**, chasidského rabína **Lazara**. Kreml uznal **Lazara** za hlavního rabína Ruska a odvolal **Šajeviče** ze své rady pro náboženské záležitosti. V důsledku toho se **Federace židovských obcí Ruska**, hlas **Chabadu** v Rusku, natolik sblížila s **Putinem**, že si dokonce vymohl účast na vysvěcení jejich centra v moskevské čtvrti Marina Roška v roce 2001. S chasidským rabínem **Berelem Lazarem** v čele **Federace židovských obcí Ruska**, poskytovala **Putinovi** židovský deštník, který mu umožňoval bojovat proti **Vladimiru Gusinskému**. Dalším důvodem těsných vazeb mezi židovskou organizací **Chabad** a **Putinem** bylo to, že **Lazar** i **Leviev** slíbili **Putinovi**, že dají Kremlu k dispozici své kontakty a otevřou mu dveře do mocenských chodeb ve Washingtonu. V té době byl **Trumpův** comeback v realitách a jeho vzestup v televizi v plném proudu, ale jeho politické vyhlídky byly stále přinejlepším nejisté. Jeho role ve společnosti **Bayrock** a jeho realitní obchody s ruskými oligarchy ovšem byly reálné a poskytovaly spojení s Moskvou. Právě to činilo kanál židovské organizace **Chabad** tak záhadným. Především byl největším přispěvatelem **Chabadu** na světě **Lev Leviev**, miliardář, král diamantů, který měl přímou linku na rabína **Berela Lazara**, na **Donalda Trumpa** a na samotného **Putina**. **Leviev** měl s **Jaredem Kushnerem** uskutečnit významné realitní transakce, včetně prodeje obchodních prostor v bývalé budově New York Times Kushnerovi za 295 milionů dolarů. Jako student Harvardu Jared působil v kampusu Chabad House na

Harvardu. Jared se později oženil s *Ivankou Trumpovou* a stal se vrchním poradcem jejího otce Donalda v Bílém domě. Jared a Ivanka měli také blízko k dárci **Chabadu Romanu Abramovičovi** a jeho ženě *Dáše Žukové*. Dalším významným přispěvatelem byl Jaredův otec *Charles Kushner*, americký realitní developer, který byl nakonec uvězněn za nezákonné příspěvky na volební kampaň, daňové úniky a ovlivňování svědků. To je však jen začátek vazeb **Chabadu** na *Trumpa*. Jedním z největších přispěvatelů **Chabadu** v Port Washingtonu na Long Islandu byl totiž zakladatel společnosti **Bayrock Tevfik Árif**. *Árif* byl Turek kazašského původu s muslimským jménem, který sice nebyl Žid, ale přesto získal vstup do jejího kruhu jako hlavní dárcce. Kromě *Felixe Satera* byl členem domu Chabad v Port Washingtonu i *Daniel Ridloff*, další zaměstnanec společnosti **Bayrock**. O několik měsíců později se *Lev Leviev* setkal s *Trumpem* v Moskvě, aby s ním projednal možné obchody pro Trumpa v Rusku. **Alfa Bank**, ruský konglomerát s mnohamiliardovým obrátem, zaplatila vlivné bezpečnostní agentuře **Barbour Griffith & Rogers**, kterou spoluzakládal bývalý guvernér státu Mississippi *Haley Barbour* téměř 2 miliony dolarů za lobbování. Pamatujete si na můj pořad Privatizace bezpečnosti? Tady jsem řešil bezpečnostní privátní agenturu podobnou proslulému *Black Water*. Jmenovala se **Diligence**. Dva z jejich zakladatelů založili právě tuto bezpečnostní agenturu **BGR**. Musíme ty informace sbírat a řadit si je do souvislostí. Kdo byl představitelem **Alfa Banky**? *Michail Fridman*. *Michail Fridman* je ruským židovským oligarchou, který má izraelské občanství. Má úzké vazby jak na *Vladimira Putina* tak na *Benjamina Netanjahua*. I přes něj mohl probíhat tajný komunikační kanál mezi prezidentskou kampaní *Donalda Trumpa* a ruskými úřady. Už dávněji ještě před 20 lety měla **Alfa Bank** obrovskou ochranu ve Washingtonu. Jak ze strany vysoce postavených demokratů, jako byl *Richard Burt z Kissinger McLarty Associates*, tak i vysoce postavených republikánů, jako byl *Dick Cheney* v rámci půjček *Halyburton*. Dvě zprávy, jedna od bývalého důstojníka amerických zpravodajských služeb a druhá od ruské **FSB**, tvrdí, že **Alfa Bank**, jedna z největších a nejziskovějších ruských bank, stejně jako obchodní společnost **Alfa Eko**, byly na počátku 90. let minulého století hluboce zapojené do praní ruských a kolumbijských peněz z drog a do pašování drog z Dálného východu do Evropy. Zpráva **FSB** také tvrdila, že nejvyšší manažeři skupiny **Alfa**, oligarchové *Michail Fridman* a *Pjotr Aven*, se

údajně podíleli na tranzitu drog z jihovýchodní Asie přes Rusko do Evropy. Sledujeme tu vazby globální mocenské kliky, která spolu drží basu.

Michael Cohen podruhé

Uprostřed těchto snah se odehrálo něco, co zdánlivě vůbec nesouviselo s **Trumpovými** styky s Ruskem, ale nakonec vytvořilo jedno z nejvýznamnějších spojení mezi **Trumpem** a Kremlem. V roce 2006 skupina majitelů bytů v Trump World Tower, jeho dvaasedmdesátipatrového mrakodrapu s výhledem na OSN, převzala kontrolu nad představenstvem bytového domu a obvinila **Trumpa** z finančních nekalostí. S žádostí o pomoc se **Trump** obrátil na sympatizujícího majitele bytů **Michaela Cohena**. **Cohen** byl takovým obdivovatelem značky Trump, že sám koupil několik Trumpových bytů a nechal své rodiče, tchány a obchodního partnera koupit byty v Trump World Tower. **Cohen** byl tentýž **Michael Cohen**, který se znal s **Felixem Saterem**, když vyrůstal v Brighton Beach. Vzpomínáte, řešil jsem to v konkrétní kapitole. Po vysoké škole **Cohen** získal právnický titul na **Právnické fakultě Thomase M Cooleyho**, v té době nechvalně proslulé továrně na diplomy. V roce 1994 se **Cohen** oženil s **Laurou Shustermanovou**, dcerou **Fimy Shustermana**, podnikatele v taxislužbě, který se přiznal k podvodu na finančním úřadě. Mezitím se **Cohenův** mladší bratr Bryan rovněž oženil s Ukrajinkou a Bryanův tchán **Alex Oronov** hledal investory pro etanolový podnik, který **Oronov** vlastnil společně s **Viktorem Topolovem**. V New Yorku **Cohen** následoval svého tchána **Fimu Shustermana** do byznysu s taxikářskými medailony, kde si zaregistrovali více než patnáct společností. Do roku 2003 **Cohen** tvrdil, že ovládá flotilu dvou set taxíků. Před nástupem **Uberu** a podobných služeb se taxikářské medailony někdy prodávaly za více než 1 milion dolarů. Mezitím **Cohen** sestavil vlastní mini realitní impérium. **Cohen** a jeho rodina skoupili řadu Trumpových bytových jednotek, přičemž jeho ukrajinský tchán koupil nejméně čtyři jednotky a **Cohen** pět. V únoru 2007 **Trump** **Cohena** pochválil za moudrost jeho akvizic.

„*Michael Cohen má skvělý přehled o trhu s nemovitostmi,*“ řekl deníku New York Post. „*Investoval do mých budov, protože rád vydělává peníze - a to se mu daří.*“

Na **Trumpa** skutečně **Cohenův** vhléd udělal takový dojem, že v květnu **Cohena** zaměstnal jako výkonného viceprezidenta v **Trump Organization**. To je mimochodem stejný titul, jaký mají tři Trumpovy děti, Donald junior,

Ivanka a Eric. Najednou **Cohen** pracoval ve stejné budově jako jeho starý kamarád **Felix Sater**. A nad tím vším stál **Donald Trump**. **Donald Trump**, který se vynořil z desetiletí soudních sporů, několika bankrotů a dluhů ve výši 4 miliard dolarů, aby s pomocí společnosti **Bayrock Group** a jejich vazeb na ruskou rozvědku a ruskou mafii vstal z téměř mrtvých.

Paul Manafort podruhé

Do hry vstoupil **Paul Manafort**, dříve člen poradenské firmy **Black, Manafort & Stone** a nyní se svou novou firmou **Davis, Manafort a Freedman**. Firma **Paula Manafortova** a **Rogera Stonea** zaujala posvátné místo v temné, amorální oblasti washingtonského lobbingu. Přátelé z dětství, kteří se učili řemeslu od **Richarda Nixona** a **Roye Cohna**, **Manafort** a **Stone**, dali dohromady nejžhavější lobbistický obchod ve Washingtonu. Jejich firma hrála zásadní roli při zvolení **Ronaldy Reagana** v roce 1980. Jejich prvním klientem po Reaganově zvolení byl **Donald Trump**, který si je najal, aby mu pomohli s federálními záležitostmi, jako bylo získání povolení k vybagrování kanálu do přístavu v Atlantic City, aby se uvolnilo místo pro **Trumpovu** jachtu Trump Princess. **Manafort** a **Stone** společně přepsali pravidla lobbingu a spojili politické poradenství, vztahy s veřejností a další služby do operace, kterou časopis **Time** označil za dokonalý supermarket obchodu s vlivem. Zanedlouho se stali globálními a zastupovali nejbrutálnější tyrany planety včetně iráckého **Saddáma Husajna**, **Nicolae Ceaușesca** v Rumunsku, zairského diktátora **Mobutu Sese Seka** a dalších režimů. Mezi její klienty patřili i vládci Dominikánské republiky, Nigérie, Keni, Rovníkové Guineje a Somálska. **Manafort** se ale začal angažovat také na Ukrajině. V roce 2004 tu byl prezidentem **Janukovič**. **Manafortova** práce na Ukrajině začala koncem roku 2004, kdy byl najatý jako generální poradce **Janukovičovy Strany regionů**. Během následujících deseti let podnikl **Manafort** nejméně 138 cest na Ukrajinu. Díky spolupráci s **Janukovyčem** byl **Manafort** brzy plně obeznámený se sítí oligarchů včetně hliníkového miliardáře **Olega Děripasky**, uhelného a ocelářského magnáta **Rinata Achmetova** a plynárenského magnáta **Dmitrije Firtaše**. Najednou se začaly sypat peníze. Koncem roku 2004 vyslal **Děripaska Paula Manafortova** do východoukrajinského Doněcku, kde se setkal s **Rinatem Achmetovem**. **Achmetov** stojící za **Janukovičem** souhlasil s tím, že Manafortově firmě zaplatí zhruba 12 milionů dolarů za pomoc při tvorbě firemní strategie a značky pro jeho holding **System Capital Management**. O necelý rok později, v roce 2005, začal **Manafort** uzavírat s **Děripaskou** tajnou dohodu, podle které **Manafortova** firma dostávala 10 milionů dolarů ročně za to, že bude ovlivňovat politiku, obchodní jednání a mediální pokrytí

v Americe, Evropě a bývalých sovětských republikách. **Paul Manafort** byl ovšem pouhou špičkou ledovce. Dostanu se k tomu v závěrečné kapitole.

Razie v Trump Tower

16. dubna 2013 vtrhla policie do bytu ve třiašedesátém patře Trump Tower na Páté avenue a zatkla podezřelé, kteří byli součástí dvou hazardních kruhů, které řídil **Alimžan Tochtachunov**, dlouholetý spolupracovník **Semjona Mogileviče**, **Sergeje Michajlova** a dalších vůdců **Solncevské mafie**. **Tochtachunov**, široce známý jako Taivančik, což je zdrobnělina odkazující na jeho asijské rysy v obličejí, byl podle obžaloby z vydírání a praní špinavých peněz podané v Jižním okrese New Yorku označený jako vor v zákoně. Jako vor měl **Tochtachunov** značný vliv v kriminálním podsvětí a poskytoval pomoc a ochranu ruské mafii. V roce 2011 se **Tochtachunov** dostal na seznam deseti nejhledanějších osob **FBI**, na pátém místě, o dvě příčky za **Semionem Mogilevičem**. **Tochtachunov** byl označený za vůdce v obžalobě, která viní třicet čtyři členů a spolupracovníků dvou rusko-amerických organizovaných zločineckých rodin, které vypraly více než 100 milionů dolarů z bývalého Sovětského svazu prostřednictvím krycích společností na Kypru a převedly je do investic v Americe v podniku, který sídlil v Trump Tower. Ovšem tato razie neodradila **Donalda Trumpa** k utužování vztahů s ruskými oligarchy. Trump Tower Moscow se za dvacet sedm let snažení nepodařilo rozjet. Trump Vodka propadla. Přesto chtěl svou značku rozšířit do Ruska. Pro **Trumpa** to byla zajímavá doba pro návrat do Ruska. Za prvé, teď, když se opět postavil na nohy, se celý jeho přístup k penězům obrátil o 180 stupňů. Po celá léta o sobě mluvil jako o králi dluhů. Chlubil se tím, že je dokáže využít ve svůj prospěch. Trump vždycky miloval dluhy. Ale najednou začal téměř za všechno platit hotově. Počínaje rokem 2006 zaplatil 12,6 milionu dolarů za nemovitost ve Skotsku v hotovosti. Pak přišly dva domy v Beverly Hills. Opět hotovost. Pět golfových hřišť na východním pobřeží. Vinařství ve Virginii. Všechno v hotovosti. A tak to šlo několik dalších let. V roce 2014 zaplatil téměř 80 milionů dolarů za dvě golfová hřiště, jedno v Irsku a druhé ve Skotsku. Kde se ty peníze vzaly? Bylo to jen pár let, kdy se Amerika vzpamatovávala z obrovské finanční krize a následné recese. Kde **Trump** vzal peníze zrovna na nesmyslná golfová hřiště? Byly to Ruské banky, jak přiznal jeho syn **Erik**.

Trump přijíždí do Moskvy (3. návštěva)

Nedlouho poté začal **Trump** uvažovat o prezidentské kandidatuře. Ještě předtím ale znovu odcestoval do Moskvy. Ve čtvrtek 7. listopadu 2013 ve 21:15 **Donald Trump** usedl do soukromého letadla svého přítele **Phila Ruffina**. Odletěli z Asheville v Severní Karolíně do Moskvy a na soutěž Miss Universe. Následující den přistáli na mezinárodním letišti Vnukovo v Moskvě. Krátce po přistání proběhla krátká obchodní schůzka. Poté se **Trump** vydal do moskevského hotelu Ritz-Carlton a dostal stejné prezidentské apartmá, ve kterém v roce 2009 bydleli **Barack** a **Michelle Obamovi**. **Putinův** mluvčí **Dmitrij Peskov** telefonicky vyjádřil lítost nad tím, že **Putinův** program neumožňuje setkání obou mužů a **Putin** později poslal jako dárek vzkaz a ozdobnou lakovanou krabičku. **Trump**, zklamaný, že se **Putin** nemohl setkání zúčastnit, se o dar velmi zajímal. Někdy v pátek 8. listopadu 2013 se **Trump** vydal na soukromou večeři do Nobu Moskva, slavné japonské restaurace. **Trump** se tu setkal s více než tuctem ruských oligarchů, včetně **Hermana Grefa**, generálního ředitele ruské **Sberbank**, největší banky v zemi. Druhý den Trumpova pobytu v Moskvě byla sobota 9. listopadu. **Trump** trávil část dne v hotelu Ritz-Carlton a nějaký čas strávil prohlídkou města. Soutěž Miss Universe v Moskvě se pro **Trumpa** stala cenným přínosem. A tak ten večer byla soutěž Miss Universe vysílaná z Moskvy v přímém přenosu do celého světa. Miss Universe byla korunovaná **Gabriela Islerová** z Venezuely. Později téhož večera, **Agalarovovi** a **Herman Gref**, šéf obří ruské **Sberbank**, uspořádali pro **Trumpa** velkou večeři. Ten byl ze vši pozornosti, které se mu dostalo, nadšený. „*Byl jsem s lidmi na nejvyšší úrovni, jak s oligarchy, tak s generály a lidmi z nejvyšších vládních kruhů,*“ řekl později v rozhlasovém pořadu. „*Nemohu to rozvádět, ale řeknu vám, že jsem se setkal se špičkovými lidmi a ty vztahy byly mimořádné.*“

Trump se stává prezidentem

Bylo to téměř třicet let, co **Trump** přivítal **Davidu Bogatina** v Trump Tower a zprostředkoval prodej pěti bytů, což poprvé pomohlo vyprat peníze ruské mafie. Od té doby získal za své byty mnoho milionů dolarů, možná miliard. **Vjačeslav Ivankov** bydlel v Trump Tower a řídil operace pro **Semjona Mogileviče**. **Bayrock Group** tam byla od roku 2002 do roku 2008. **Bayrock Group** pomohla **Trumpovi** povstat z popela Atlantic City a stát se opět miliardářem. To ho potenciálně zanechalo hluboce, hluboce zadluženého u ruské mafie. Trump 16. června 2015 oznámil svou kandidaturu na republikánskou nominaci amerického prezidenta. **Felix Sater** se stal **Trumpovým** starším poradcem. Nadále spolupracoval se svým starým kamarádem **Michaelem Cohenem** a snažil se pro **Trumpa** připravovat obchody. **Donald Trump** ale nebyl jediný s úzkými vztahy na ruskou mafii. 15. prosince 2015 se poradce **Trumpovy** kampaně pro zahraniční politiku generálporučík **Michael Flynn** zúčastnil slavnostní večeře v Moskvě na počest RT. **Michael Flynn** příležitostně v RT vystupoval jako analytik a seděl vedle prezidenta **Putina**. **Michael Flynn** dostal od Rusů za projev na související akci přibližně 45 000 dolarů. Ještě bližším **Putinovým** přítelem v Trumpově týmu byl bývalý generální ředitel společnosti **Exxon Mobil**, **Rex Tillerson**, jeho původní ministr zahraničí. **Rex Tillerson** má totiž díky rozvoji ruských ropných polí společností **Exxon Mobil** hluboké vazby na Rusko, které sahají až do dob vlády **Borise Jelcina**. Čtyřiašedesátiletý texaský naftař strávil velkou část své kariéry prací na ruských obchodech, včetně dohody z roku 2011, která společnosti **Exxon Mobile** poskytla přístup k obrovským zdrojům pod ruskou Arktidou výměnou za to, že obří ruská státní ropná společnost **Rosněft'** bude mít možnost investovat do zahraničních operací **Exxon Mobil**. Prezident **Vladimir Putin**, **Igor Sečín**, předseda představenstva společnosti **Rosněft'**, a **Rex Tillerson**, předseda představenstva společnosti **ExxonMobil**, podepsali dohodu o společném rozvoji ropných zásob na západní Sibiři v červnu 2012. Tato dohoda z roku 2011 byla nakonec zmrazená, když byly na Rusko v roce 2014 uvalené sankce. Ropná lobby je samozřejmě v Americe extrémně silná. **Exxon Mobile** už v minulosti sehrál hlavní roli za zvolením prezidentů **Dwighta Eisenhowera** v roce 1952 a **Ronalda Reagana** v roce 1980, kteří byli naklonění ropě. Není proto překvapivé, že **Exxon**

Mobil v roce 2016 měl pomoci prosadit do Bílého domu dalšího bývalého televizního umělce. Začátkem ledna 2016 se **Carter Page**, který pomáhal otevřít moskevskou pobočku **Merrill Lynch**, setkal v Trump Tower s vedoucím Trumpovy kampaně **Coreym Lewandowskim**. Stal se tak neplaceným dobrovolníkem zahraničněpolitického výboru, který měl **Trump** vytvářet. V březnu byl do zahraničněpolitického týmu naverbovaný také osmadvacetiletý **George Papadopoulos**, kterému bylo řečeno, že zlepšení vztahů s Ruskem bude základním kamenem **Trumpovy** zahraniční politiky. **Donald Trump** a **Paul Manafort** nebyli jedinými vlivnými Američany, kteří měli v tomto období pochybné vztahy s Rusy. **Manafort** s sebou přivedl **Ricka Gatese**, **Ricka Davise** a **Tada Devina** ze své firmy ve Washingtonu. **Devine**, jediný demokrat v této operaci, pracoval na kampaních **Ala Gora** i **Johna Kerryho** a později se stal hlavním stratégem kampaně senátora **Bernieho Sanderse** v roce 2016. **Tad Devine** pracoval pro **Janukovyče** v parlamentních volbách na Ukrajině v roce 2006, ve kterých **Janukovyč** skončil jako premiér a v prezidentských volbách v roce 2010, které **Janukovyč** vyhrál. Podobně v roce 2012 zaměstnávalo **Evropské centrum pro moderní Ukrajinu**, ukrajinskou neziskovou organizaci zastupující **Janukovyčovu Stranu regionů**, společnost **Podesta Group**, kterou vedl **Tony Podesta**, jehož bratr **John Podesta** se stal předsedou volební kampaně **Hillary Clintonové**. Mafie Trumpových a Clintonových v tom jedou společně. Ostatně Clintonovi seděli v první řadě na Trumpově svatbě v lednu 2005. Jak víme, **Donald Trump** v roce 2015 zvítězil a začala nová éra.

Závěr: Mezinárodní zločinecký syndikát

Vedle **Donald** *Trumpa* bylo mnoho vůdců Republikánské strany fakticky na výplatní listině Kremlu. Ruský oligarcha **Oleg** *Děripaska* si v roce 2005 najal jako lobbistu bývalého senátora a republikánského kandidáta na prezidenta **Boba** *Dolea*. V roce 2014 se stali hlavními lobbisty **Gazprom-bank**, dceřiné společnosti největšího ruského dodavatele zemního plynu, bývalý vůdce senátní většiny **Trent** *Lott* a bývalý senátor **John** *Breaux*. V roce 2016 putovaly miliony dolarů z ruských peněz k předsedovi senátní většiny **Mitchi** *McConnellovi* a dalším vysoce postaveným republikánům na financování kandidátů na senátory. Ruská mafie dokonce pronikla až do špiček **FBI**, konkrétně k jejím ředitelům. Nestačilo, že si bývalý ředitel **FBI** **William** *Sessions* vzal za klienta **Semjona** *Mogileviče*, nejobávanějšího mafiána na světě. Pro Rusy pracoval i *Sessionsův* nástupce ve funkci ředitele **FBI** **Louis** *Freeh*. Ve *Freehově* případě šlo o klienta **Denise** *Katsyva*, kyperskou společnost **Prevezon Holdings**. Tato obří realitní firma si *Freeha* najala, aby s americkou vládou vyjednal urovnání praní špinavých peněz a daňového podvodu, do něhož byli zapleteni kremelští úředníci. *Katsyv* je ukrajinský podnikatel, jehož společnost byla příjemcem 230 milionů dolarů z daňového podvodu. Kyperská společnost **Prevezon** si získala mezinárodní pozornost v roce 2008, kdy byly odhaleny vazby na rozsáhlý daňový podvod. Už v roce 1997 **Louis** *Freeh* jako ředitel **FBI** varoval, že ruský organizovaný zločin představoval pro Ameriku hrozbu, která zdaleka přesahovala pouhou kriminalitu. Po 10 letech ale zastupoval kyperskou společnost **Prevezon**, která si ho najala, aby urovnal její spor s americkou vládou. Později si *Freeh* koupil sídlo za 9,38 milionu dolarů v Palm Beach na Floridě, jen deset minut jízdy od Trumpova Mar-a-Lago. **Donald** *Trump* sice slíbil vysušit bažinu amerického deep state, ale jak vidíme, měl napojení na prvotřídní stoupence této bažiny deep state. Jde o nadnárodní superboháče, ze kterých pouhých osmdesát dnes vlastní téměř tolik, co tři a půl miliardy lidí, kteří zaujímají spodní polovinu světové příjmové škály. Díky obrovskému nárůstu globálního bohatství v posledních letech má dnes globální mocenská klika, která se každoročně schází v Davosu, mnohem větší vliv na to, jak bude svět řízený, než ti, kteří se každoročně scházejí na **Valném shromáždění OSN**. Jde o vzestup davoské třídy. Hyperpropojené sítě bankovních a technologických

kých miliardářů, zvolených vůdců, kteří jsou se zájmy neolibérálních politiků jedna ruka. Zpíárovat a zpropagovat tohle všechno jim pomáhají zaplacené hollywoodské celebrity, díky kterým to celé vypadá jako nesnesitelně okouzující. Tito multimiliardáři jsou pěstovaní jako cenné aktivum pro skupiny stojící za nimi. *Larry Ellison*, *Jeff Bezos*, *Mark Zuckerberg*, *Bill Gates* atd. Ale to už příliš odbíhám. Po volbách bylo jasné, že se *Donald Trump* ve svém přechodném týmu obklopil lidmi napojenými na bratry *Charlese* a *Davidu Kochovy*, miliardáře v ropném průmyslu. Brzy se *Trumpovou* kandidátkou na post ministryně školství stala *Betsy DeVosová*, významná miliardárka ze seznamu *Kochových* dárců. *Betsyin* bratr *Erik Prince*, známý jako zakladatel a majitel nechvalně proslulé bezpečnostní agentury *Blackwater*, v tichosti radil *Trumpovu* přechodnému týmu v záležitostech týkajících se zpravodajských služeb a obrany. A *Trumpovým* ministrem byl *Mike Pompeo*, dříve kongresman sponzorovaný bratry *Davidem* a *Charlesem Kochovými*. V lednu 2016 *Donald Trump* nominoval na post předsedy **Komise pro cenné papíry a burzy** *Jaye Claytona*, partnera nám jistě velmi dobře známé advokátní kanceláře **Sullivan & Cromwell**, který v minulosti zastupoval **Goldman Sachs** a další velké banky v super obchodech na Wall Streetu. Opět největší stoupenci deep state. Přitom všichni byli vybraní pod dohledem *Trumpova* dřívějšího hlavního stratéga *Stephena Bannona*, který sám býval bankéřem **Goldman Sachs**. Proboha, jaký pak protest proti establishmentu, když si *Trump* do svého týmu nominoval ty největší zastánce deep state. *Donald Trump* po volbách stále více sahal po penězích z Wall Streetu, zejména od *Roberta Mercera*, spolureditele hedgeového fondu **Renaissance Technologies**. Potom *Donald Trump* jmenoval předsedou finanční komise své kampaně *Steva Mnuchina*, který dříve pracoval ve společnostech **Skull and Bones** a **Goldman Sachs**. Ten byl pak nominovaný na post ministra financí. Kromě toho, *Donald Trump* jmenoval *Garyho Cohna*, bývalého prezidenta **Goldman Sachs**, svým hlavním ekonomickým poradcem a ředitelem **Národní ekonomické rady**. Stručně řečeno, *Donald Trump* nezpochybnil, ale zachoval status komplexu Wall Streetu a deep state. Wall Street nasměroval finanční systém k ovládnutí několika politicky mocných firem z Wall Streetu, zejména **Goldman Sachs**, **JPMorgan Chase**, **Citigroup**, **Morgan Stanley** a několika dalších finančních společností. Proboha, sledujme tu personální složku a jejich vazby, ne kecy a žvanění politiků.

Když politik žvaní, vypněme zvuk, protože je to jen akustický smog. Ta velká **Trumpova** revoluce byla nejen financovaná, ale částečně i zosnovaná na úrovni amerického a mezinárodního deep state. **Donald Trump** slíbil tuto bažinu vysušit, ale ve skutečnosti se jí obklopil. Je to iluze výběru. Pitomeček občanek má pocit, že se něco změní, ale ta globální mašina jede dál. Na těchto příkladech vidíme dvě linie. Na té nízké linii řadových pěšáků se hrají zpravodajské hry a kompromitují se protivníci. Na té nejvyšší linii mezi sebou ale špičky zpravodajské komunity, justice, politiků, představitelů armád a oligarchů, jednoduše svazky nadnárodních zločineckých syndikátů, naprosto spolupracují, chrání se, obhajují se navzájem a společně, rukou nerozdílnou, perou miliardy špinavých peněz. Toto je skutečný svět mezinárodního zločineckého podsvětí. Masmédia, korporátní mainstreamová média, vytváří jen kulisy architektiky moci. Živí v našich hlavách představy několika bojujících stran, ale ve skutečnosti spolu všechny tyto strany za oponou v zákulisí pečou. Není to žádné spiknutí. Ukazuju to na konkrétních příkladech, jménech, společnostech a vazbách ve všech mých pořadech, včetně **Donalda Trumpa** a ruské mafie. Zdaleka se však nejednalo pouze o **Donalda Trumpa**, ale jak vidíme, jde o špičky globální mocenské kliky, establišmentuu. Předvedl jsem to ve své trilogii Clintonova vražedná mašinerie, nebo Jak Američané prali nacistické zlato. Stejně jako v Utajených démonech nacismu. Nedávno také v pořadu Nacistické kořeny Evropské Unie. Budu točit cykly ságy rodiny Bushů, kteří kšeftovali ve velkém s nacisty a potom s rodinou Bin Ládinů. To jsem zase probíral ve svém dokumentu o 11. září. Budu také točit o **Baracku Obamovi** a **Joe Bidenovi**, na kterých si to také ukážeme. Všechno se dá nazdrojovat a dohledat. Internet je úžasné místo a pokladnice informací. Jen musíme být houževnatí je najít. Závěrem chci ale dodat, že odmítám stupidní rusofobní výlevy, kdy za jakékoli přešlapy západu, za jakákoli selhání, systémovou korupci, pošlapávání lidských práv západem, může Rusko. Západ prochází hnilobným rozkladem své vlastní chamtivosti a nenasytnosti hnané mentálním vzorcem imperialismu. Nahrabat si co nejvíc peněz, podrazit, zkorumpovat, zkompromitovat, a klidně zabít vlastní matku, kdybychom na tom měli něco trhnout při spekulacích na burze. To je skutečná tvář západu. Popichování lidí, aby pro peníze obětovali přátelství, mezilidské vztahy a veškeré své bytí podřídili zlatému teleti, kterému se klaní. Měšec peněz je pro západní, militarizovaný imperia-

lismus elementárním mentálním vzorcem existence a přežití. Takhle se vychovávají Američané už od školy na monopolech. Za to nějaké Rusko nemůže. To akorát využívá tyto západní nástroje. Ale za všechny špatnosti západu, blokování opozičních webů, stíhání opačných názorů, vyhrožování jiným názorům, to jsou západní diktátorské praktiky, ne ruské. Tím se v podstatě západ od Ruska nebo Číny vůbec neliší. Obviňování Ruska za oslabení, zmar a nezdar západu, je svádění naší pozornosti na vedlejší kolej. Musíme sledovat vrchní patra pyramidy. Na této ose zjišťujeme, že spolu globální mocenské kliky navzájem spolupracují.